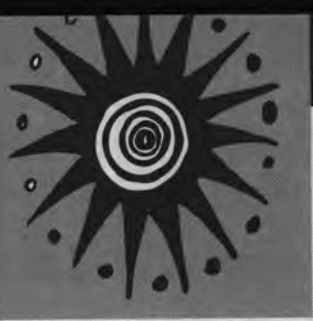

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΥΣΗ ΤΟΥ 38^{ου} ΨΕΖΤΙΒΗΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΥΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 32

Χωρίς θεατές, χωρίς αποδέκτες, δεν μπορεί να υπάρξει δημιουργία. Μια άλλη αισθητική πρόταση, ένα πρωτότυπο έργο, χρειάζονται την κατάλληλη υποδοχή, ένα νέο βλέμμα που θα γονιμοποιήσει τις σημασίες, θα αναγνωρίσει τις αξίες, θα επενδύσει με νόημα, τις εικόνες και τις μορφές, τον κόσμο του έργου. Παρακολουθώ τις ημέρες αυτές, μια νέα γενιά θεατών, με μια άλλη στάση και συμπεριφορά απέναντι στις ταινίες. Τους βλέπω να σχηματίζουν ουρές έξω από τις αίθουσες που προβάλλουν ταινίες με άγνωστα ονόματα, από άγνωστες κινηματογραφίες. Να παραμένουν μέχρι το τέλος της προβολής ακόμη και σε ταινίες που τους προκαλούν δυσκολίες. Να επιλέγουν, να βλέπουν, να συζητούν, να κρίνουν, να προτείνουν σε άλλους ταινίες. Να ενθουσιάζονται, να ξαναβλέπουν ταινίες, να επιμένουν στις ταινίες. Να απογοητεύονται από ταινίες, να βρίσκουν προβλήματα σε ταινίες, σεβόμενοι όμως τον κόπο και την προσπάθεια του κινηματογραφιστή. Να εκφράζουν ερωτήματα και απορίες. Και με κάνουν να λέω: αυτό είναι, έχουμε καλούς, ενεργούς θεατές-περιβάλλον, κοινό. Και με κάνουν να ελπίζω: ότι, αργά ή γρήγορα, θα έχουμε και καλές ταινίες, καλύτερες ταινίες, περισσότερες καλές ταινίες, άλλες ταινίες. Γιατί έχουμε άλλους θεατές. Εδώ.

Σωτήρης Ζήκος

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ένας αδελφός (Un frere)

της Σουλβί Βερεϊντί (Γαλλία, 1997)

Η ζωή μας είναι ένα ταξίδι προς το χειμώνα και την νύχτα, ψάχνουμε τον δρόμο μας μέσα απ' έναν ουρανό όπου τίποτε δεν λάμπει. Αυτός είναι ο ορισμός της αγάπης για τη Σόφι. Μιας έφηβης Γαλλίδας που περνάει αυτό που λέμε "αρρώστια" της

νιότης. Τότε που νομίζει κανείς ότι η καταστροφή του εαυτού του είναι στυλ, η πίστη κατάρρα, το σκοτάδι φως και ότι τα συναισθήματα πρέπει να συνοδεύονται με οδηγίες χρήσεως για να βαδίζεις σίγουρα δίχως τον κίνδυνο να κάψεις τα φτερά σου.

Ο αδελφός της, Λόις είναι πιο τολμηρός. Στην ηλικία των είκοσι και κάτι, σκοτεινά όμορφος και άφραγκος έχει σκοτώσει προ πολλού τις ενοχές της μικροαστικής του καταγωγής και παλεύει να σκαρφαλώσει στην πυραμίδα του γκλάμουρ ως φωτογράφος μόδας. Ο Τόνι, ο καλύτερός του φίλος είναι κολλημένος στην πρέζα και τα έχει με την πρώην κοπέλα του Λόις. Ο άλλος

κολλητός του Λόις είναι ο Βίνσεντ, τύπος εκλεπτυσμένος και με καλές διασυνδέσεις.

Τα προβλήματα δ' αρχίζουν όταν μια μέρα η Σόφι θα αποφασίσει να ρίξει μια αυθαίρετη ματιά στη ζωή του αδελφού της, ακολουθώντας τον σε μια από τις συνηθισμένες του καθημερινές του βόλτες στο Παρίσι. Εκεί θα γνωρίσει για πρώτη φορά τον Βίνσεντ...

Μια τρυφερή ματιά σε ανθρώπους με κλειδωμένα αισθήματα και

σε άλλους που αφήνουν το ένστικτο να τους οδηγήσει. Κοινός στόχος όλων να βρουν τη θέση τους στον κόσμο. Πολλές φορές φτάνει μόνο μια στιγμή. Αυτήν τη στιγμή προσπαθεί να αποτυπώσει όπως λέει η Σουλβί Βερεϊντί στην ταινία της. "Εκείνη του κινδύνου, της ανισορροπίας, της υπερβολής, της αναγκαιότητας και της..."

σφάλειας που δε σου επιτρέπει να πάρεις ανάσα. Αυτή που συλλαμβάνει κάτι από το μυστήριο των αγχωμένων ανθρώπων που οδηγούνται από μια εσωτερική δύναμη να δράσουν και να κινηθούν, άσχετα με το τι συμβαίνει, για να πάει κανείς όχι απαραίτητα εκεί που θέλει αλλά κάπου κοντά".

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Βασιλική

του Βαγγέλη Σερντάρη

Εννιά χρόνια μετά την τελευταία μεγάλη μήκους ταινία του (Το Θερμοκήπιο), ο παλαιάμαχος (από το 1959 συμμετέχει στην παραγωγή 50 τουλάχιστον ταινιών, ενώ

έχει σκηνοθετήσει 7 ταινίες, 6 ντοκιμαντέρ και πλήθος τηλεταινιών) της φετινής διοργάνωσης Βαγγέλης Σερντάρης επανέρχεται με τη Βασιλική, μια ταραγμένη ερωτική ιστορία με φόντο την επαρχία στα χρόνια του εμφύλιου μίσους. Ο ομώνυμος γυναικείος κεντρικός χαρακτήρας είναι πρόσωπο υπαρκτό: "τη γνώρισα στο κέντρο καρκινοπαθών, όταν έκανα ένα τηλεοπτικό για τον καρκίνο... Το σενάριο βασίζεται στην πραγματική ζωή της Βασιλικής Π., όπως την αφηγήθηκε η ίδια στα τελευταία της. Τα ονόματα, εκτός από μικρά της Βασιλικής, έχουν αλλάξει, τα πρόσωπα, όμως, είναι αληθινά και πάσχοντα, με αδυναμίες ή αμαρτήματα, για τούτο και πολύ ανθρώπινα", λέει ο σκηνοθέτης.

Καλοκαίρι του '49, μετά την πανωλεθρία των ανταρτικών δυνάμεων στο Γράμμο: η Βασιλική (Ταμίλα Κούλιεβα-Καραντινάκη), μια εκπαιδευτική νέα γυναίκα, ακολουθεί το νόμο της καρδιάς, προσπαθώντας να διασωθεί από την παραφροσύνη της εποχής. Μια αντίρρηση έλξη που νιώθει γι' αυτήν ο ενωμοτάρχης Λουφάκος (Πασχάλης Τσαρούχας) όταν τη συλλαμβάνει να μεταφέρει τρόφιμα στον αντάρτη άντρα της, τον οδηγεί στην παραφορά, στην εναντίωση και στην αναγκαστική απογοήτευσή του. Έρωτας στα χρόνια της χολέρας, μισαλλοδοξία, έγκλημα και... χρυσόθηρη, ήρωες και πράξεις που

ξεπερνούν το ανθρώπινο μέτρο: στη δίωξη δράση της ταινίας συμπυκνώνονται γεγονότα που καταγράφουν ένα χρόνο από τη ζωή του Λουφάκου και της Βασιλικής και το κυνήγι του ονείρου, που συνεχώς διαψεύδεται από την αντίπαλη πραγματικότητα. Τα γυρίσματα έγιναν σε Βουλγαρία, Ξάνθη, Κομοτηνή, Άγραφα και Μεσολόγγι.

Β.Π.

"Είχα ένα άλμπουμ για την παλιά Θεσσαλονίκη. Είδα όμως ότι έχει αλλάξει πολύ. Είναι μια πόλη γοττευτική. Τώρα όλα είναι μοντέρνα. Είναι η μόνη παλιά μοντέρνα πόλη που ξέρω."

Claude Chabrol

ΘΕΑΤΕΣ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Η Αγγελική Αντωνίου, ο Γιώργος Κόρρας και Χρήστος Βούπουρας, ο Νίκος Κορνήλιος και ο Zoran Solomun μιλούν για τις ταινίες τους

4 Νέες εικόνες στο φόντο ενός κόσμου παλιού στους Νέους Ορίζοντες και ο Denis Chouinard μας λέει για τα λαθραία-κινηματογραφικά-ταξίδια του

5 Σε όλα τα μέρη μπορείς να βρεις κάτι σημαντικό, αλλά πρέπει να ξέρεις να το διαλέξεις, μας λέει ο ούγγρος Janos Szasz

6 Η χειμέρα νάρκη του Τομ Τάικερ από τη Γερμανία και Σινασός το ντοκιμαντέρ του Κίμωνα Κουλιμάκη και της Ηρώς Σιαφλάνη είναι οι άλλες δύο ταινίες του διεθνούς και ελληνικού διαγωνιστικού

7 Για τις αναμνήσεις της, τα καινούρια σχέδια και τα όνειρά της μιλάει η Ειρήνη Παπά. Επίσης, οι σκηνοθέτες από τα Βαλκάνια μιλούν για τις ταινίες τους

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

"Πού είναι ο κ. Κάγιος;" - "Δεν τον είδαμε πουθενά από το πρωί".
"Μήπως πέρασε από δω ο κ. Κάγιος;" - "Όχι, από το πρωί δεν τον είδαμε καθόλου."
"Μα πού είναι;" - "Στο δωμάτιο του" - "Μόνος του;" - "Ε, δεν τον κατασκοπεύουμε κιόλας."

Μήτε τον είδαμε, μήτε τον απαντήσαμε, από πότε να δεις..."

Πατείς με πατώ σε έγινε χθες στο ΜΥΛΟ για το πάρτυ των Νέων Οριζόντων. Όλα καλά κι ωραία, μόνο που σημειώθηκε ένα ατύχημα με τον Ισλανδό σκηνοθέτη Fridriksson ο οποίος νοσηλεύεται με σοβαρά τραύματα στο κεφάλι. Ένα δυσάρεστο περιστατικό για έναν νέο σκηνοθέτη που άνοι-

ξε το δρόμο για να γίνει γνωστός και ο ισλανδικός κινηματογράφος.

"Και τώρα πίσω στα δικά μας" όπως λένε και στο δελτίο ειδήσεων.

Χθες η "δική" μας Αγγελική Αντωνίου είχε συνέντευξη τύπου για τις Χαμένες νύχτες, μια low-budget παραγωγή (=160.000.000δρχ.) εκ Γερμανίας. Ευτυχώς ή δυστυχώς έκλειψε την παράσταση από τους ξένους σκηνοθέτες -που και αυτοί την ταινία τους έφεραν οι έρμοι αλλά πού...; Τι να πω...; Ladies first;

Τι γίνεται στον Αλέξανδρο, Δημοσθένη; Έχετε και όρθιους; Να χαπλώνουν στο βάθος της αίθουσας εκεί που είναι το υψηλότερο σημείο του κεκλιμένου στο πάτωμα: και την ταινία θα βλέπουν και ξεκούραστα θα είναι. Σοβαρώς το λέω και σας

χρησιμοποιώντας στην πόρτα σκοντάφτω σε κάτι στο πάτωμα. "Αχ, συγγνώμη" - "Δεν πειράζει" λέει η κοπέλα από το πάτωμα. Ανοίγω λίγο την πόρτα και την φωτίζω: "Βλέπεις καλά από εκεί κάτω;" "Α, ναι βέβαια, με βοηθάει και για τη μέση μου". Βλέπετε;

Μιλώντας για το "Ολύμπιον", τώρα που το έδωτε στη nouvelle version και υπάρχει νέα νιοή στις αίθουσες, έχετε υπόψη σας ότι εκτός από το φουαγιέ, πάνω από το Ολύμπιον II είναι έτοιμο και θα αρχίσει να λειτουργεί κανονικά ένα νέο καφέ με καταπληκτική θέα (αν δεν είχαμε και τη θάλασσα σε αυτήν την πόλη την υγρή, τι θα κάναμε!)

Επιμένω στο "Ολύμπιον". "Άκουσα ότι θα έρθει ο Βενιζέλος σήμερα στο Ολύμπιον" (συγγνώμη ο υπουργός πολιτισμού)... "Ναι έτσι άκουσα κι εγώ" - "Να σας πάρω τηλεφωνο αργότερα τηλεφωνο να μου το επιβεβαιώσετε;" "Δώστε βάση τώρα. "Πού να πάρεις τηλεφωνο;" - "Μα εδώ στο Ολύμπιον" - "Μα δεν έχει τηλεφωνο;" - "Αα, θα έχει έξω στο ταμείο". Με παρακολουθείτε; "Όχι, ούτε στο ταμείο έχει. Δεν υπάρχει τηλεφωνο. Πρέπει να τηλεφωνήσεις στο κέντρο, να σε συνδέσουν και να με φωνάξουν." Ολόκληρη ιστορία.

Το internet φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά. Δε λέω κάτι καινούργιο. Το απόγευμα της

Μετά το 3D, τώρα και με ασκήσεις εδάφους...

1. -Εμείς είμαστε φίλοι επιστήθιοι του Κιροστόμ, μικρά μου κερασάκια!
2. Με ποιον μοιάζω; Με το Λουκουρέζο; Ηθοποιός είναι αυτός;
3. Πολύ φλου κατάσταση επικρατεί εδώ, κουρασμένα μου παληκάρια.
4. Ναι, τηλεπαρουσιάστρια είμαι! Δες πρόσωπο όμως! Υπάρχει κανένας ρόλος για μένα;
5. Πάλι εμένα; Ναι, γουστάρω!
6. Αιτώνης: Εμένα δε με νοιάζει, εσύ φαίνεσαι πολύ ψηλός. Παντελής: Αφού ο Μισέλ είπε...

Παρασκευής λοιπόν, μέσω Magnet που έστρωσε την κουβεντούλα (chat) ο Αμερικανός σκηνοθέτης Errol Morris από το Αμστερνταμ επικοινωνήσε στον κυβερνοχώρο με ανθρώπους από διάφορα σημεία του πλανήτη. Η Magnet είναι τοπική και κάνει δαυματάκια, άντε του χρόνου και στα infoκίσκια.

Η ανταπόκριση βαδίζει στο τέλος (αίσιος ελπίζω) και θα σας μεταφέρω κάτι από το ραδιο-αρθύλα: Μπαίνει κυρία σε αίθουσα κινηματογραφική και συστήνεται ως μέλος της αμερικανικής ακαδημίας (ο θεός Όσκαρ δηλαδή) και δηλώνει ότι δεν πήρανε απάντηση από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου για υποψηφιότητα ξενόγλωσσας ταινίας (από που κι ως που το ΕΚΚ κάνει κι από αυτό;) και ήρθε λέει γι να δει και η ίδια. Μα, για όνομα! Πείτε κάτι, έστω και μια διάψευση, να μη μένει και κυκλοφορεί έτσι μετέωρο σαν πελαργός.

Ο κ. Δανίκας των "Νέων", που ευδύνεται για τη μετατροπή της ταινίας-έκπληξη σε κοινό "μυστικό", πήρε το ζήτημα πολύ πατριωτικά και επιθυμεί να προβληθεί οπωσδήποτε και ανησυχεί, μήπως και δεν επιβεβαιωθεί η αποκλειστική πληροφορία; Ρωτώ; Έχει πλάκα να απαιτήσει τώρα να με απολύσουν; Καλά. Έτσι κι αλλιώς, αύριο απο-λύομαι... και τραβάνομαι.

Τώρα που τελειώνει το Φεστιβάλ, τώρα παίρνουν φωτιά και τα τραπέζια. Πρόκειται για πάγια πολιτική, σχεδόν έθιμο πλέον και έ-να από αυτά τα τραπέζια θα λάβει χώρα σήμερα Σάββατο μεσημεράκι στη ΒΙΛΚΑ.

Οι αποχαιρετισμοί αύριο.

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου & Υιός

Επίσημη τελετή λήξης

Η βράβευση της Ειρήνης Παπά με το "Χρυσό Αλέξανδρο", για τα πενήντα χρόνια καλλιτεχνικής της δημιουργίας και ειδικό αφιέρωμα στη μνήμη του Θεσσαλονικιού σκηνοθέτη, Τάκη Κανελλόπουλου, θα πλαισιώσουν το βασικό πρόγραμμα της επίσημης τελετής λήξης του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, το βράδυ της Κυριακής 30 Νοεμβρίου.

Την εκδήλωση απονομής των βραβείων της φετινής διοργάνωσης, που θα ξεκινήσει στις 9:30 το βράδυ, θα σκηνοθετήσει ο Γιάννης Διαμαντόπουλος. Το πρόγραμμα θα παρουσιάσουν η Δήμητρα Χατούπη και ο Ιεροκλής Μιχαηλίδης.

Τη μουσική επιμέλεια της εκδήλωσης θα έχει ο Κώστας Βόμβολος, την επιμέλεια οπτικού υλικού ο Βασίλης Ντούρος, τη διεύθυνση φωτισμού ο Δημήτρης Δαμαλάς και την τεχνική υποστήριξη ο Παναγιώτης Σκορδάς.

ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ / SCREENINGS OUT OF PROGRAM

Διεθνές διαγωνιστικό / International competition
Κινηματογράφος Αλέξανδρος / Alexandros cinema

Σάββατο / Saturday, 29/11
15.00 Brent an frost / Κρυοπαγήματα, 100'

Κυριακή / Sunday, 30/11
11.00 Müde weggefahren / Κουρασμένοι ταξιδιώτες, 70'
13.00 Green fish / Πράσινο ψάρι, 111'
15.00 In the company of men / Παρέα με άνδρες, 93'

Ελληνικό διαγωνιστικό / National competition
Κινηματογράφος Βακούρα / Vakoura cinema

Σάββατο / Saturday, 29/11
11.00 Καμία συμπάθεια για τον διάβολο / Kamia simpathia gia ton diavolo, 82'
13.00 Αύριο θα ξέρουμε / Avrio tha xeroume..., 110'
15.00 No Budget story, 85'

Κυριακή / Sunday, 30/11
11.00 Σκουριασμένες εικόνες / Skouriasmenes ikones, 62'
13.00 Ευγένιος... αγνώστων λοιπών στοιχείων / Evgenios... agnoston lipon stichion, 100'
15.00 Χαμένες νύχτες / Xamenes nichies, 86'

Η ταινία-έκπληξη θα προβληθεί το Σάββατο 29 Νοεμβρίου, στις 1.30 το βράδυ, στο OLYMPION I
Screening of a surprise-film on Saturday, November 29th, at 01.30, at the OLYMPION I theatre

Στην ταινία σας υπάρχει νύκτα, υπάρχει ματαιώση, πλήξη, ιζόγος, χασούρα, υπάρχει όμως και τέλος αισιόδοξο. Θα το χαρακτηρίσετε happy end;

Νομίζω ότι το τέλος είναι ακόμα ανοικτό. Έχει μια αισιόδοξία, ναι μεν η μια αδελφή χαρίζει ένα μέλλον στην αδελφή της, αλλά για μένα αυτό είναι η πορεία μιας ώριμης σχέσης... να αγαπάς τον άλλο, δίνοντάς του όμως την ελευθερία του. Όταν η Μαρία έρχεται στο Βερολίνο, απαιτεί την αγάπη της ιδιοκτησιακά... στο τέλος, μετά από πολλές συγκρούσεις, κινδύνους και αποτυχίες είναι έτοιμη για έναν πιο ώριμο τρόπο αγάπης, δίνει αυτά που δίνει, αλλά αφήνει την αδελφή της να αποφασίσει τι θα κάνει με τα δώρα της. Σίγουρα υπάρχει ματαιώση και όνειρα απραγματοποιήσιμα ή καταστροφικά πάθη, αλλά αυτά είναι σημεία της εποχής... Η ζωή είναι δύσκολη, οι συνθήκες αντιξώες... νομίζω ότι δε μπορείτε να τα βγάλετε εύκολα πέρα χωρίς πάθη. Το θέμα είναι πώς τα ξεπερνάς αυτά τα πάθη. Ένας τρόπος για να τα βγεις από το αδιέξοδο είναι και η βοήθεια που δίνεται από τα έξω... Αυτό μ' έχει απασχολήσει πολύ... Στην Ελλάδα έχουμε οικογενειακή και κοινωνική δομή διαφορετική απ' ό,τι στο βορρά, δηλαδή η οικογένεια στηρίζει το άτομο και, αν και περιέχει εξουσία, η οικογένεια στις δύσκολες στιγμές είναι δίπλα του, ενώ στην Ευρώπη οι οικογένειες είναι διαλυμένες, τα παιδιά φεύγουν από τα σπίτια τους στα 18... Αυτό το θέμα μ' ενδιέφερε...

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Η ταινία έχει ήδη πάρει διανομή στην Ευρώπη, παίζεται ήδη σε κινηματογράφους της Γερμανίας. Αν αυτό συμβεί και στην Ελλάδα, θα σημάνει μια πιθανή επιστροφή σας εδώ; Κατ' αρχήν μ' ευχαρίστησε πολύ η θετική αντιμετώπιση του κοινού με την προβολή της στο Φεστιβάλ. Το σημαντικό για μένα είναι ότι ήρθαν άνθρωποι και μου είπαν ότι τους συγκίνησε η ταινία. Για να βγει η ταινία στις αίθουσες αυτό χρειάζεται: να αρέσει στον κόσμο. Το να βρίσκομαι ανάμεσα στις δύο χώρες μ' ευχαριστεί, με φρεσκάει. Ζω στο Βερολίνο κι έρχομαι στην Ελλάδα την οποία κάθε φορά βλέπω με άλλη, φρέσκια ματιά. Αυτό για μένα είναι δύναμη ζωογόνος. Όταν δεν είμαι συνέχεια στην Αθήνα, βλέπω πράγματα που δε θα τα είχα αν ζούσα συνέχεια εκεί. Το ίδιο ισχύει και για το Βερολίνο. Μ' αρέσει αυτό το πήγαινε-έλα, νιώθω ότι με μοιιάζει. Αυτό είναι και η ταινία: μια ευθεία που ενώνει το νότο με το βορρά.

Τα μελλοντικά σχέδιά σας;

Υπάρχουν δυο ιστορίες με τις οποίες δουλεύω αυτή τη στιγμή. Είμαι ακόμα στο στάδιο της σύνταξης... θα ήθελα κάποια στιγμή να διαβάσω κάποιο βιβλίο, γνωρίζω ότι υπάρχουν πολλοί αξιόλογοι Έλληνες συγγραφείς, αλλά δεν ξέρω πού θα τους βρω... Θα μ' ευχαριστούσε να μου συστήσει κάποιος ένα βιβλίο του να το κάνω σενάριο...

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας *Χαμένες Νύκτες* (Ελληνικό & Διεθνές Διαγωνιστικό)

Στην ταινία σας, η ελλειπτική ατμόσφαιρα τονίζεται από την ασπρόμαυρη φωτογραφία. Έχετε κάποια εμμονή στο ασπρόμαυρο;

Καμμία. Ήταν λόγω επιλογής αισθητικής, χωρίς όμως να είναι εμμονή.

Σε μια κριτική ότι η ταινία σας είναι cult, τί θα απαντούσατε;

Δε νομίζω... έτσι κι αλλιώς δεν αναγνωρίζω τον όρο αυτό...

Ποιο είναι το Αθώο Σώμα;

Το σώμα της ταινίας... τα σώματα των ανθρώπων που είναι μέσα στην ταινία... που δεν είναι ένα, αλλά πολλά, τα οποία συνθέτουν το αθώο σώμα του καιρού μας... Γιατί υπάρχει αθωότητα στις μέρες μας, με την έννοια ότι οι άνθρωποι ταλαιπωρούνται, υποφέρουν, πονούν και φοβούνται να το πουν... φοβούνται να φοβηθούν, διστάζουν να ομολογήσουν τι τους παιδεύει τις περισσότερες φορές. Κυρίως διστάζουν να το παραδεχθούν στον εαυτό τους και γι' αυτό ταλαιπωρούνται... επιδείξουν είναι αθώοι...

Τί περιμένει ένας κινηματογραφιστής από τη συμμετοχή του σ' ένα διαγωνισμό;

Να δείξει την ταινία του. Ένα Φεστιβάλ όπως αυτό είναι μια από τις εορτές των ανθρώπων, είναι τελετές που έρχονται από πολύ παλιά και μας επιτρέπουν να δείχνουμε το έργο μας, την πραγματικότητα μας, ό, τι φτιάχνουμε και αυτό είναι πολύ όμορφο, δυναμικό και δημιουργικό. Κάποιοι κρίνουν αυτό το έργο, αντιδρούν ή αποδέχονται κι

σκηνοθέτης της ταινίας *Το Αθώο Σώμα* (Ελληνικό Διαγωνιστικό)

ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ

έτσι συνεχίζουν αυτό το πανηγύρι, το οποίο εγώ θεωρώ πολύ όμορφο.

Πέρα από μια πιθανή βράβευση ή την εξασφάλιση διανομής, τι είναι αυτό που κάνει σε μια τέτοια γιορτή ενδιαφέρον; μια συμμετοχή;

Νομίζω κυρίως είναι η ατμόσφαιρα της γιορτής που προέχει. Είναι ένα πανηγύρι του κινηματογράφου, μια γιορτή που μας βγάζει από τα υπόγειά μας, από τις στοές, τα εργαστήρια και τα στούντιο που δουλεύουμε, δείχνουμε τη δουλειά μας κι αυτό είναι καλό.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ενσκόληση με το σινεμά είναι μια υπόθεση μονήρης;

Είναι πολύ μονήρης, και σωστά το λέτε, το διαπιστώνω συχνά. Συγκριτικά με μια δουλειά που έκανα παλιότερα, όταν έγραφα μουσική, που είναι πραγματικά μοναχική ενσκόληση, θεωρώ ότι ο κινηματογράφος ο οποίος, ενώ μ' ενδιαφέρει ακριβώς ο βαθμός συλλογικότητας που έχει, (δουλεύουν πολλοί άνθρωποι μαζί, τεχνικοί, ηθοποιοί κ.λ.π για να φέρουν σε πέρας μια ταινία) τελικά είναι πολύ πιο μοναχική δουλειά. Ίσως τελικά γιατί με τη σύμπραξη αυτών των ανθρώπων πρέπει να οδηγήσεις την ταινία στο λιμάνι... αυτό παρά τα φαινόμενα είναι μοναχική διαδικασία.

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

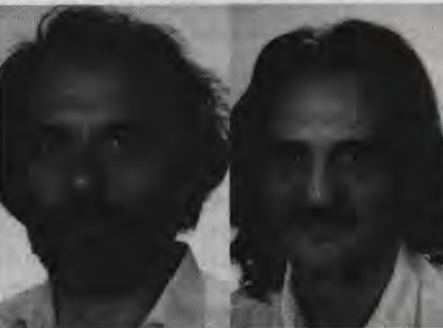
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΡΑΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΠΟΥΡΑΣ

Ποιά διαφορά εντοπίζει ο Χρήστος, ο κεντρικός ήρωας της ταινίας, ανάμεσα στους δύο Αλβανούς φίλους του, τους δυο πόλους έλξης του ενδιαφέροντός του;

Γ. Κόρρας: Ο Βίκτορ είναι ελληνόφωνος κι έρχεται με απαιτήσεις στην Ελλάδα. Θέλει να γνωρίσει τη ζωή, να συμμετάσκει σε όλα όσα συμβαίνουν, έχει μια απίστευτη όρεξη, μια βουλιμία να ταξιδέψει και να μαζέψει εμπειρίες. Θέλει να γίνει Μαγγελάνος, όχι οικοδόμος. Τελικά αυτοκαταστρέφεται οδηγούμενος σιγά-σιγά στην παρανομία. Αντίθετα ο Φουάντ είναι ο κομπορμιστής της ιστορίας. Είναι αυτός που κατά κάποιο τρόπο εκπροσωπεί τις συνεκτικές δυνάμεις της αλβανικής κοινωνίας, της οικογένειας. Καλεί τον Χρήστο στην Αλβανία και συγκρούεται μαζί του ακριβώς γι' αυτό το λόγο. Οι συγκρούσεις με τη αλβανική κουλτούρα είναι υπαρκτές, δεν ξεπερνιούνται μόνο με την καλή θέληση.

Υπάρχουν καλοί και κακοί Αλβανοί;

Χ. Βούπουρας: Είναι μια τεράστια παρεξήγηση η εικόνα που έχει δημιουργηθεί στην Ελλάδα για τους Αλβανούς. Δεν είχαμε διάθεση ούτε να τους κρίνουμε ούτε να τους υψωποιούμε. Η στάση μας είναι κριτική. Κριτική όχι από υπερποψία, αλλά από αγάπη... Η θέση που έχουμε γι' αυτούς είναι μια σπουδή έξι χρόνων. Δεν είναι αβασάνιστη η άποψή μας, έχουμε ζήσει μαζί τους για να μπορέσουμε να κάνουμε την ταινία... η οποία βέβαια μπορεί να

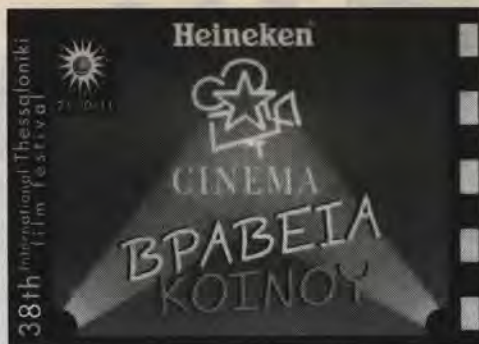
Τι σημαίνει για σας να συνεργάζεστε από κοινού στο σκηνοθετικό μόνιμο;

Γ. Κόρρας: Η Άννα Κερένινα λέει: ...αν πεθάνουμε θα ξέρουμε αν αγαπήσαμε...

Χ. Βούπουρας: Υπάρχει κοινή αναφορά, γι' αυτό κρατιέται αυτή η συνεργασία. Ο ένας είναι έτοιμος κάθε στιγμή να δεχθεί την καλή ιδέα του άλλου. Οι διαφωνίες εντοπίζονται κυρίως στο μοντάζ, ποτέ στο γύρισμα ή στη συνεργασία μας με το συνεργείο...

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας *Mirafshin, Καλή Αντάμωση* (Ελληνικό Διαγωνιστικό)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Η κάτω βόλτα	4,134	4,298	4,243
2. Η συλλέκτρια	3,547	3,375	3,459
3. Εικοσιτέσσερα επτά	4,389	4,371	4,380
4. Γυμνόστηθες γυναίκες μιλάνε για τη ζωή τους	4,178	4,108	4,149
5. Στο δρόμο για το Μιλ	3,119	3,339	3,217
6. Κρουπαγήματα	3,795	3,671	3,713
7. Πράσινο Ψάρι	3,595	3,600	3,597
8. Καμιά συμπόθεια για το διάβολο	3,210	2,441	2,813
9. Τούμπες μέσα σε φέρετρο	4,468	4,217	4,318
10. Χαμένες νύκτες	4,159	3,862	4,050
11. Κουρασμένοι ταξιδιώτες	3,309		
12. Παρέα με άνδρες	3,909		
13. Χειμερία Νόρκα			
14. Ένας αδερφός			

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επανάσταση της Σιωπής	4,023	4,404	4,165
2. Πες πως μ' αγαπάς	3,121	3,121	3,121
3. Τα χρυσά μίλια των Εσπερίδων	4,624	4,104	4,445
4. Ο κύριος με τα γκρί	4,061	4,079	4,066
5. Συμμορφωμένες σκηνές	3,943	3,704	3,839
6. No budget story	4,435	4,349	4,402
7. Άλλοι θα ξέρουμε, εμείς θα βρούμε	4,110	4,094	4,103
8. Ευγένιος... αγνώστων λοιπόν στοιχείων	4,300	4,182	4,267
9. Το αθώο σώμα	3,831		
10. Mirafshin, Καλή Αντάμωση	4,123		
11. Σιωπές - Τοπογραφίες της μνήμης			
12. Βασιλιάς			

ΖΟΡΑΝ ΣΟΛΟΜΟΥΝ

Νιώθατε έτσι και πριν από τον πόλεμο;

Ίσως πριν να μην το όριζα έτσι ακριβώς. Μετά τον πόλεμο όμως ο όρος εθνικότητα, ένας κατά βάση "πολιτικός" όρος έγινε πιο ξεκάθαρος. Πριν μπορούσες, ανεξάρτητα με το που γεννήθηκες στην πατρίδα μου, να ορίζεις τον εαυτό σου ως Γιουγκοσλάβο. Ήταν και νομικά αναγνωρισμένο το δικαίωμά σου αυτό. Μετά άρχισε ο τεμαχισμός και η καταμέτρηση. Τόσοι Βόσνιοι, τόσοι Κροάτες, τόσοι Σέρβοι. Μου ήταν αδύνατο να ταυτιστώ με κάτι τέτοιο. Έχω άλλες ταυτότητες... τη γλώσσα μου, την σεξουαλική μου ταυτότητα, την πολιτιστική... βιβλία που διάβασα και ταινίες που είδα. Μετά έχω και την οικογενειακή μου ταυτότητα. Είμαι πατέρας δυο παιδιών που τα μεγαλώνω μόνος μου. Αυτά τα πράγματα είναι πολύ πιο σημαντικά από την ταύτιση με ένα κράτος ή τη σφραγίδα ενός διαβατηρίου.

Έχετε γυρίσει πολλά ντοκυμαντέρ που διαπραγματεύονται πολιτικά και κοινωνικά θέματα. Το *Κουρασμένοι ταξιδιώτες* είναι ένα φιλμ με θέση πολιτική. Τι ακολουθεί, μια ακόμα πολιτική ταινία;

Ως άτομο ήμουν πάντα πολιτικά δραστηριοποιημένο. Αν θέλετε, αυτή είναι μια ταυτότητα όπως οι άλλες που αποδέχομαι. Έχω κάνει ντοκυμαντέρ για τους Ρώσους στρατιώτες στη Δυτική Γερμανία, για τις "Women in Black", ένα ειρηνιστικό γυναικείο γκρουπ στο Βερολίνο, για τους πρόσφυγες. Τον Δεκέμβριο αρχίζω ένα ντοκυμαντέρ για τους άνεργους στην πρώην Ανατολική Γερμανία. Με ενδιαφέρουν δύο γκρουπ. Οι άνεργες γυναίκες ανάμεσα στα 40-50, αυτή είναι η μία γενιά και οι γιοι τους που σήμερα θέλουν όσο τίποτε άλλο να γίνουν επαγγελματίες στρατιώτες. Είναι ένα νέο κοινωνικό φαινόμενο.

Θεωρείτε τον εαυτό σας μέρος του Βαλκανικού ή του Γερμανικού σινεμά;

Και τα δύο. Σπούδασα στο Βελιγράδι, έκανα ντοκυμαντέρ εκεί και τώρα είμαι στη Γερμανία. Στο σινεμά, οι κατηγοριοποιήσεις είναι δύσκολες. Υπάρχουν σερβικές ταινίες που μοιάζουν με τις γαλλικές της νουβέλ βαγκ, κροατικές που μοιάζουν με γερμανικές ή ρωσικές... υπάρχει σίγουρα ένα φαινόμενο που λέγεται βαλκανικό σινεμά τόσο σε επίπεδο παραγωγής όσο και παράδοσης αλλά θα έλεγα ότι ως κινηματογραφιστής ανήκω στην Ευρώπη. Αν με ρωτάτε τι με ενθουσιάζει τελευταία, αυτό είναι το σινεμά του Κονγκ Κονγκ και ειδικά του Γουόνγκ Καρ Γουάι. Βλέπεις το *Chungking Express* και αντιλαμβάνεσαι ότι μετά από 10 χρόνια ήρθε κάποιος, που έχει το θάρρος να αλλάξει την κινηματογραφική γλώσσα.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

σκηνοθέτης της ταινίας *Κουρασμένοι Ταξιδιώτες* (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Ανακοίνωση

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα ήθελε να σας ενημερώσει για την πορεία της υγείας του Ισλανδού σκηνοθέτη Fridrik Thor Fridriksson, ο οποίος είχε προχθές το βράδυ ένα στύχημα.

Ο κ. Fridriksson διακομίστηκε αμέσως σε νοσοκομείο, όπου υποβλήθηκε σε όλες τις απαραίτητες κλινικές και εργαστηριακές εξετάσεις. Διατηρεί τις αισθήσεις του, έχει διαύγεια και βρίσκεται σε πλήρη επαφή με το περιβάλλον.

Σύμφωνα με το ιατρικό ανακοινωθέν υπέστη: οίδημα δεξιού ημισφαιρίου με θλαστικές εστίες, κάταγμα στο πρόσθιο τοίχωμα αριστερού ιγμορίου, κάταγμα στον οφθαλμικό κόγχο, κρανιοεγκεφαλική κάκωση και μικρή ενδοεγκεφαλική αιμορραγία.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης βρίσκεται από προχθές το βράδυ συνέχεια στο πλευρό του σκηνοθέτη, ο οποίος υποβάλλεται σε περαιτέρω εξετάσεις. Νεότερα για την κατάσταση της υγείας του θα υπάρξουν σε επόμενη ανακοίνωση.

Errol Morris σε επικοινωνία με όλο το κόσμο μέσω του Ιντερνετ

Το web-περιοδικό IndieWIRE με τον web-δημοσιογράφο του Α. Kaufman, πραγματοποίησαν ανοικτή συζήτηση με τον καλιφορνέζο σκηνοθέτη. Αν και η ταχύτητα επικοινωνίας ήταν χαμηλή, ο σκηνοθέτης δήλωσε ικανοποιημένος από τις προβολές των ταινιών του *Πύλες του Παραδείσου*, *Η λεπτή γαλάζια γραμμή* και της τελευταίας του δημιουργίας *Εκτός Ελέγχου*, στο πλαίσιο προβολών των Νέων Οριζόντων.

Χαρακτηριστικό της επικοινωνίας ήταν το ενδιαφέρον των θεατών του Φεστιβάλ ταινιών ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ. Στην πρωτεύουσα της Ολλανδίας προβάλλονται επίσης αυτές τις μέρες οι ταινίες του Morris. Όπως "ο κινηματογράφος προσπαθεί να ενώσει πολλά διαφορετικά μεταξύ τους στοιχεία" έτσι το Ιντερνετ προσπαθεί να απλουστεύσει τις επικοινωνίες.

Χ.Κ.

Έκτακτες επαναληπτικές προβολές

Μετά από ζήτηση του κοινού των Νέων Οριζόντων

Σάββατο 29/11 Παλλάς
11.00 N.H. Main Programme
Amor vertical
Κατακόρυφη αγάπη
Arturo Sotelo Diaz
Cuba / 1997 100'
Ο.Υ. Spanish, English subtitles

Κυριακή 30/11 Παλλάς
11.00 N.H. New French Cinema
Η ζωή του Ιησού
La vie de Jesus
Bruno Dumont
France / 1997 96'
Ο.Υ. French, English subtitles

Νέοι Ορίζοντες

Το πέρασμα από τον παλιό κόσμο στον καινούριο σε διάφορα τοπία της γης, αφηγούνται σήμερα οι εικόνες των Νέων Οριζόντων

Κατακόρυφη Αγάπη, A.S. Diaz, Παλλάς, 11.00

Γυρισμένη με φόντο τα καταρρέοντα υπολείμματα της κάποτε εντυπωσιακής αρχιτεκτονικής της Αβάνας, η τολμηρή αυτή σάτιρα αφηγείται την ιστορία δύο εραστών που αφηγούνται όλα τα προβλήματα για να μπορέσουν να είναι μαζί. Μια ανατρεπτική ματιά στη ζωή της σημερινής Κούβας και μια ιστορία αγάπης.

Οι Πρίγκιπες, T. Gatlif, Παλλάς, 13.00

Με τόλμη και αμεσότητα ο αλγερινός καταγωγής σκηνοθέτης αποκαλύπτει τη ζωή των τσιγγάνων, μιας φυλής που εδώ και αιώνες βρίσκεται στο περιθώριο.

Η χρονιά του αλόγου, J. Jarmusch, Παλλάς, 15.00

Ντοκυμαντέρ για το μουσικό είδωλο της νεανικής ηλικίας του Τζιμ Τζάρμους, Νιλ Γιάνγκ, με παρεμβολές από παλαιότερες συναυλίες, συνεντεύξεις τύπου και πρόβες, με βασικό άξονα την καταγραφή της περιοδείας του Νιλ Γιάνγκ στην Ευρώπη.

Τα αδέρφια Ουίτμαν, J. Szasz, Παλλάς, 17.00

Ο ούγγρος σκηνοθέτης σκιαγραφεί τα συναρπαστικά πορτρέτα δύο αγοριών, που μεγαλώνουν με μια νεαρή υπηρέτρια και τη μητέρα τους, και εξελίσσονται σε ψυχιατρικούς δολοφόνους.

Η ζωή του Ιησού, B. Dumont, Παλλάς, 19.00

Στην πρώτη του ταινία ο γάλλος σκηνοθέτης, με φόντο ένα πανέμορφο φλαμανδικό τοπίο, μας παρουσιάζει μια ρεαλιστική και διεισδυτική εικόνα της σημερινής νεολαίας της επαρχίας και των προβλημάτων της.

Ο ταξιδιώτης του Νότου, P. Shahbazi, Παλλάς, 21.00

Ιρανική ταινία του 1996 ενός πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη, που αφηγείται την παράξενη φιλία που γεννιέται ανάμεσα σε ένα νεαρό επαρχιώτη και μια ηλικιωμένη κυρία, κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού με το τρένο.

Χωρίς δουλειά, R. Reichman, Παλλάς, 23.00

Η δεύτερη αυτή ταινία της αμερικανίδας Ράικμαν αποδίδει τους ρυθμούς της ζωής σε μια ερημωμένη επαρχιακή Αμερική, γεμάτη εργοστάσια που κλείνουν και εγκατελειμμένους εμπορικούς δρόμους, μέσα από την ιστορία δύο γυναικών.

Denis Chouinard

Σε συνεργασία με τον φίλο του, σκηνοθέτη ντοκιμαντέρ Nicolas Vadimof, ο Denis Chouinard πραγματοποίησε την συγκλονιστική ταινία *Λαθρεπιβάτες*. Ένα ντοκιμαντέρ, ξαναφτιαγμένο με τη γλώσσα του κινηματογράφου, που δείχνει με τόλμη την αθλιότητα της μεταφοράς των απελπισμένων πολιτών από χώρες της ανατολικής Ευρώπης όπως την Ρουμανία, μέσα στο κοντέινερ ενός φορτηγού πλοίου. Για να γίνουν ταίριας σημαίνει πως πολλοί από τους λαθρομετανάστες καταφέρνουν να φτάσουν στον προορισμό τους. Ο νέος καναδός σκηνοθέτης Denis Chouinard μίλησε στο Πρώτο Πλάνο για τη διαδικασία δημιουργίας της ταινίας. "Όταν η ταινία προβλήθηκε στη Ρουμανία ο κόσμος συγκινήθηκε ιδιαίτερα και αναρωτιόταν γιατί να μην είναι ρουμάνικη."

Denis Chouinard - Nicolas Vadimof

λη την ώρα;" Συγκεντρώσαμε όλες τις πληροφορίες, τις βάλουμε στην άκρη κι όταν νιώσαμε πως τις αφομοιώσαμε αρχίσαμε να γράφουμε το σενάριο. Πριν όμως κάνουμε ένα ταξίδι στη Ρουμανία και συναντήσαμε κόσμο που ένιωθε άσχημα εκεί και είχε πράγματι την επιθυμία να φύγει. Έτσι γνωρίσαμε πως οι άνθρωποι ήταν οργανωμένοι στο ταξίδι και μάθαμε τα κίνητρα που τους έκαναν να θέλουν να φύγουν.

Πόσο χρόνο σας πήρε η έρευνα, η γραφή του σεναρίου, και τα γυρίσματα; Η έρευνα διήρκεσε έξι μήνες και η γραφή του σεναρίου ενάμιση χρόνο. Τα γυρίσματα διήρκεσαν 8 εβδομάδες. Τα πάντα στο εσωτερικό του κοντέινερ είναι γυρισμένα σε στούντιο στην Ελβετία (συμπαρωγός της

ταινίας είναι η ελβετική πλεόραση). Όλα όσα έχουν να κάνουν με το πλοίο γυρίστηκαν στο Βέλγιο, και κάναμε δύο γυρίσματα στην Γερμανία και τον Καναδά. Όταν τελειώσαμε τα γυρίσματα μεταφέραμε τα πράγματα στο Μόντρεαλ κι όλο το μοντάζ εικόνας και ήχου το κάναμε εκεί.

Ποιές είναι οι δυσκολίες που συναντήσατε στη διάρκεια των γυρισμάτων των *Λαθρεπιβατών*;

Το πιο δύσκολο ήταν το να κρατήσουμε τους ηθοποιούς συγκεντρωμένους στους ρόλους τους για 2 μήνες. Εφόσον γυρνούσαμε στην Ελβετία οι ηθοποιοί έφταναν στις 9 το πρωί και τελείωναν στις 5 το απόγευμα. Ντυμένοι σαν κανονικοί πολίτες πήγαιναν στο εστιατόριο. Θα γνωρίζετε την μπουρζουαζία της πόλης της Γενεύης. Για κείνους ήταν πάντα ένα πέρασμα από ένα επίπεδο εξωφρενικής φτώχειας και βρωμιάς στην διάρκεια της ημέρας στο φαγητό των καλών εστιατορίων, ή σε ένα πάρτυ. Το δύσκολο γι' αυτούς ήταν να μπορέσουν να συγκεντρωθούν σε μια δουλειά πολύ μακρινή από την πραγματικότητα της ζωής τους. Το άλλο δύσκολο ήταν τα γυρίσματα για ένα μήνα μέσα σε ένα κοντέινερ, 25 μέτρα με 6 ηθοποιούς και την τεχνική ομάδα.

Πώς είναι η κατάσταση του κινηματογράφου στο Κεμπίκ;

Υπάρχει μια κρίση. Παλιότερα παράγονταν 50 ταινίες το χρόνο ενώ σήμερα μόνο 15. Κι αυτό οφείλεται στις κακές παραγωγές μιμητικές του αμερικανικού κινηματογράφου της δεκαετίας '85-'95.

Πώς σας φαίνεται το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης;

Βρίσκω το προγραμματισμό του Φεστιβάλ πολύ ενδιαφέροντα σε σχέση με άλλα φεστιβάλ που έχω επισκεφτεί. Υπάρχει μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα, παντού ενδιαφέρον κόσμος και υπάρχει μια πλευρά ψυχαγωγίας που χαρακτηρίζει τις συναντήσεις. Ήμουν χθές βράδυ στη μεγάλη γιορτή στο Μύλο κι έμεινα μέχρι τις 4μιας το πρωί χορεύοντας μπουζούκι. Είναι το καλύτερο μέσο για ένα σκηνοθέτη να γνωρίσει την Ελλάδα.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτάς

"Η εμπειρία μιας τριήμερης χιονοθύελλας όταν ήμουν 8-9 ετών μ'έκανε ν'αγαπήσω τον κινηματογράφο"

Η ΕΡΤ αληθεύει!

ΕΡΤ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

παράβαση

Σχολή Κινηματογράφου
και Τηλεόρασης

ΝΕΜΕΑΣ 14, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 326966, 327136

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη **συνέχεια...**
επί
της οθόνης!

Αυτή δεν είναι η κάρτα του θείου
από την Αμερική.
Είναι η πραγματικότητα του City Diner.

Κάθε μέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα από 1 το μεσημέρι έως 3 τα ξημερώματα

City Diner
GOOD FOOD & DRINK

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 6 • Reservations 555.635

Ψιχουλογήστε το

και θα καταλάβετε αμέσως πως δεν είναι απλά ένα σάντουιτς

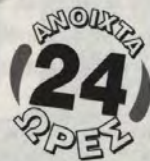

Αλήθεια πως θα σας
φαινόταν αν ένας αρχιμά-
γειρας, ένας σεφ, ετοίμαζε κάθε
μέρα σάντουιτς για σας;

Στο Fournelo κάνουμε αυτό ακριβώς.

Το Fournelo είναι το πρώτο "σαντουιτσάδικο"
με κουζίνα και σεφ. Με το δικό μας ζεστό, φρέσκο,
φουρνισμένο ψωμί, τις σως, τα διαλεγμένα υλικά και τους
ιδανικούς συνδυασμούς γεύσεων, δημιουργούμε κάτι που
στην εμφάνιση μοιάζει με σάντουιτς.

Μόλις το δοκιμάσετε, θα καταλάβετε τη διαφορά από τα
"σάντουιτς" που συνηθίσατε να τρώτε ως σήμερα και θα το
παραδεχθείτε κι εσείς "...ναι, θα μπορούσε να είναι και
σάντουιτς". Στην πραγματικότητα είναι γεύσεις και ποιότητα
ενός πολύ καλού εστιατορίου σε εμφάνιση σάντουιτς.

Meeting Point του
38^{ου} Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

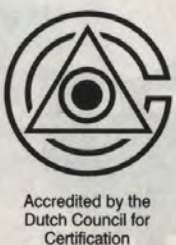
**θα μπορούσε
να είναι και sandwich**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 27 & ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΓΩΝΙΑ • ΤΗΛ.: 223500, 223303

ΔΙΠΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Μετά το Διεθνές Βραβείο Ποιότητας, Silver Level I.Q.A. (International Quality Award), άλλη μία διάκριση έρχεται τώρα να επιβραβεύσει τις προσπάθειές μας για την παροχή συνεχώς καλύτερης ποιότητας. Η Bureau Veritas Quality International, αξιολογώντας τις διαδικασίες εμφιάλωσης της μεγάλης παραγωγικής μας μονάδας στο Λουτράκι, της απένειμε **ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ISO 9002**. Και οι δύο είναι διακρίσεις αντάξιες των υψηλών προδιαγραφών παραγωγής του **ΦΥΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΝΕΡΟΥ HBH ΛΟΥΤΡΑΚΙ**. Τέτοια βραβεία μας οδηγούν μόνο σε υψηλότερους στόχους και ανταποδίδουν επάξια την εμπιστοσύνη σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ • ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ντύνοντας την 7η τέχνη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Fena
passion - fashion
FenaMEN

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 6, 551 34 ΦΟΙΝΙΚΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. (031) 471.093

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**ΕΙΚΟΝΑ
ΕΙΗΧΟΣ**

Ζει μαζί σας

SABA

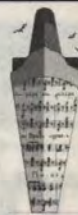

ράδιο παρατηρητής

93.1 FM STEREO

ράδιο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

92.8 FM STEREO

Nikon
F90X
Ευρωπαϊκή
Κάμερα της Χρονιάς
1995-1996

Παρουσιάζοντας αυτό το ξεχωριστό βραβείο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Βραβείων σχολιάζει: "Η Nikon έχει φτιάσει ένα νέο υψηλό επίπεδο απόδοσης υπερβολής με την F90X. Για τον επαγγελματία και τον τραπεζιτή είναι μια κάμερα που θα ανταποκριθεί σε οποιεσδήποτε συνθήκες λήψης χάρη στο πρώτης ποιότητας σύστημα φωτομέτρησης, την ταχέως αυτόματη εστίαση και την εργονομική κατασκευή. Ο χειρισμός εξασφαλίζεται ακόμη περισσότερο με την προσθήκη του MB-10 Multi-Power Vertical Grip, ενός αεσοσφύρας που χρησιμοποιεί αλυσιδωτές και μπαταρίες λιθίου. Η F90X είναι μια SLR μηχανή που προσθέτει μια ακόμη επιτυχία στο μεγάλο όνομα της Nikon."

Δικαίωμα συμμετοχής

Nikon
F90X
SCHOOL

ΥΠΕΡ
ΕΓΓΥΗΣΗ
2 ΕΤΩΝ

EUROPEAN IMAGING AND SOUND ASSOCIATION

Nikon 90

Μεγαλύτερη ταχύτητα, μεγαλύτερη ακρίβεια

Nikon

ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ

Δ. & Γ. ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ ΑΕ • Ζεφειρού 44, 175 64 Π. Φάληρο Τηλ.: 9410888 - Φακ: 9427058

ΦΩΤΟΤΕΧΝΙΚΗ®

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΓΧΡΩΜΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

κοντά στον
κινηματογράφο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Παπαναστασίου 148, Χαριλάου, Τηλ. 32 72 30, Fax: 32 72 31
Ωραιοκάστρου 6, Ηλιούπολη, Τηλ. 65 08 58
Μακρυγιάννη 37, Α.Ηλιούπολη, Τηλ. 66 99 93
Μ.Καραολή 2, Συκιές, Τηλ. 63 90 60

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ:

Φηρά, Τηλ. 0284/25.160

οι
Μεγάλες Στιγμές
του
Κινηματογράφου
στη
Μικρή Οθόνη
έχουν
Ένα Όνομα

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

SELECT YOUR NETWORK

Welcome
www.
magnet
.gr

ολοκληρωμένες

λύσεις

για το

internet

στη

Θεσσαλονίκη

Τώρα και στην Αθήνα
με τη συνεργασία της Techlink.
<http://www.techlink.gr>

ADAX®

ΕΓΝΑΤΙΑΣ 117, 546 23, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
τηλ/fax: 031 205501, 219287,
e-mail: info@magnet.gr, <http://www.magnet.gr>

Let's Heineken

*Απολαύστε και βραβεύστε τις
καλύτερες ταινίες!*

Η Heineken υποστηρίζει τον
κινηματογράφο... τη συναντάτε
στις καλύτερες αίθουσες... τη βλέπετε
να πρωταγωνιστεί στις μεγαλύτερες
κινηματογραφικές διοργανώσεις. Θα την
ξαναδείτε και φέτος να παρασύρεται
στη δίνη της κινηματογραφικής μαγείας
του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης.

Για άλλη μια χρονιά η Heineken,
βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ,
θα περιμένει τη δική σας γνώμη.

Από 21/11/97 έως 30/11/97 στους
κινηματογράφους "ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1",

"ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" και στα περίπτερα του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ζητήστε τα δελτία συμμετοχής
για τα Βραβεία Κοινού, απολαύστε και βραβεύστε τις καλύτερες ταινίες. Αποτελέσματα της βαθμολογίας θα δημοσιεύονται
καθημερινά για κάθε ταινία, στην εφημερίδα "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ". Η απονομή των βραβείων - στην καλύτερη ελληνική
και στην καλύτερη ξένη ταινία - θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ.
Η αυλαία του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανοίγει και σας περιμένει. Let's Heineken λοιπόν...

Heineken®

21 - 30/11

38th International Thessaloniki
film festival

CINEMA

ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥ

<http://www.heineken.nl>

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ο ούγγρος σκηνοθέτης θεάτρου και κινηματογράφου έρχεται στη Θεσσαλονίκη για δεύτερη φορά.

Την προηγούμενη ήταν με την ταινία του **Βόιτσεκ** (βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας και καλύτερου σεναρίου). **Οι Αδελφοί Γουίτμαν**, τρίτη σε σειρά ταινία του, ήδη έχει περιηγηθεί σε αρκετά φεστιβάλ ανά τον κόσμο, όπως του Λος Άντζελες και της Οσάκα, πριν μια βδομάδα. Επίσης παίζεται εδώ και 8 βδομάδες με επιτυχία στην Βουδαπέστη. Ο 38χρονος ούγγρος σκηνοθέτης εμπνέεται από την λογοτεχνία και το θέατρο. Για τον ερχόμενο Ιανουάριο σκηνοθετεί τον **Θείο Βάνια** του Τσέχωφ. Ο ίδιος λέει: "Το θέατρο βοηθάει πολύ τον κινηματογράφο, στη δουλειά με τους ηθοποιούς."

Janos Szasz

"ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ, ΑΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ"

Πώς είναι η κατάσταση της κινηματογραφικής παραγωγής στην Ουγγαρία;

Είναι πολύ δύσκολη. Είναι σχεδόν αδύνατο για κάποιον να κάνει ταινίες. Η ουγγρική οικονομική ενίσχυση μπορεί να φτάσει μόλις το 35% της παραγωγής μιας κανονικής ταινίας. Έτσι χρειάζεται να κάνουμε συμπαραγωγές. Και όταν κάποιος δουλεύει σε συμπαραγωγές πρέπει να κάνει συμβιβασμούς. Δεν βρίσκω αυτό το τρόπο δημιουργίας ενδιαφέροντα.

Τι δυσκολίες συναντήσατε για τη δημιουργία της ταινίας;

Για να κάνεις μια ταινία αντιμετωπίζεις αρκετά μεγάλες δυσκολίες, με το σενάριο, με τους τεχνικούς και τους ηθοποιούς, με τις καιρικές συνθήκες. Γίνεται ένα είδος μάχης την περίοδο των γυρισμάτων, και μου αρέσει πάρα πολύ. Κάθε μέρα υπάρχουν χιλιάδες προβλήματα που πρέπει να λύσεις.

Πώς θα μπορούσατε να περιγράψετε τον τρόπο που σκηνοθετείτε μια ταινία;

Προέρχομαι από το θέατρο και ανάμεσα σε δύο ταινίες συνήθως δουλεύω στο θέατρο. Δεν βιάζομαι, δεν μ'ενδιαφέρει να κάνω χιλιάδες ταινίες, απλά θέλω να κάνω μερικές. Μου αρέσει πολύ η δουλειά με τους ηθοποιούς. Στη διάρκεια των γυρισμάτων είμαστε σαν σε ώρα αιχμής. Στο θέατρο μπορείς να μάθεις πώς να χρησιμοποιείς τον ελεύθερο σου χρόνο. Προετοιμάζω μια ταινία σε διάστημα ενάμιση χρόνου και χρησιμοποιώ μισό χρόνο επιπλέον για το σενάριο.

Πώς συσχετίζετε τον κινηματογράφο με το θέατρο;

Ίσως υπάρχει μια γέφυρα από τον ένα χώρο στον άλλο. Το θέατρο βοηθάει πολύ το κινηματογράφο στη δουλειά με τους ηθοποιούς. Στο κινηματογράφο το πρώτο λόγο τον έχει ο σκηνοθέτης. Όταν ένας ηθοποιός έρχεται και με ρωτάει για ποιο λόγο πρέπει να κάνω αυτό, δεν έχω λόγο να του το εξηγήσω, γιατί κάλλιστα στο μοντάζ μπορώ να αλλάξω πολλά πράγματα. Στο θέατρο όμως δεν υπάρχει χώρος για να δραπετεύσεις από την ερώτηση. Συνήθως μπορείς να δουλεύεις 24 ώρες με τους ηθοποιούς. Έχεις το χρόνο. Δεν δουλεύω ποτέ στην Βουδαπέστη, προτιμώ την επαρχία. Στην Βουδαπέστη οι ηθοποιοί είναι πολύ διασκορπισμένοι, ενώ στην εξοχή δουλεύουμε όλοι μαζί κάτι που είναι πολύ όμορφο.

Βλέπουμε συχνά στους **Αδελφούς Γουίτμαν** να κάνετε κοντινό πλάνο σε ρολόγια χεριού, τσέπης ή τοίχου. Τι σημαίνει χρόνος για σας;

Αν θυμάστε στην αρχή, τη σκηνή στην πάμπ, κάποιος μιλάει για το χρόνο λέγοντας "δεν περνάει ο χρόνος αλλά εμείς". Ο χρόνος είναι συνέχεια ίδιος, περιστρέφεται και τα πάντα επαναλαμβάνονται. Ο χρόνος λειτουργεί σα μέσο για να τακτοποιηθούν οι πράξεις των χαρακτήρων της ταινίας. Τα πάντα είναι τακτοποιημένα με το χρόνο και μετά από κάθε σκηνή η πλοκή διακόπτεται πολύ σιγά, όπως όταν τ'αδελφία αποφασίζουν να περιμένουν μέχρι τα μεσάνυχτα για να πάνε στην μητέρα τους. Το κάθε πράγμα είναι καθορισμένο από το χρόνο και μέσα από αυτόν χάνει την τάξη του. Τ'αδελφία δεν πηγαίνουν στο σχολείο στην ώρα τους αλλά πηγαίνουν στις πόρνες. Στο τέλος όταν παίζουν επιτραπέζιο παιχνίδι, βλέπεις πάλι το ρολόϊ, λένε πως θα περιμένουν μέχρι τα μεσάνυχτα και μετά θα έρθουν. Στην συνέχεια βλέπεις την μητέρα να κοιτάζει το ρολόϊ. Κάτι τραγικό συμβαίνει και είναι άγνωστο ποιός είναι ο λόγος. Όπως στην αρχή της ταινίας που παρακολουθείς το φέρετρο χωρίς να ξέρεις ποιος είναι μέσα.

Τί σας έκανε να επιλέξετε την Μάγια Μόργκεστερν (γνωστή από τις ταινίες του Λ. Πιντιλιέ, από το **Βλέμμα του Οδυσσέα** του Θ. Αγγελόπουλου και την συμμετοχή της στην περσινή κριτική επιτροπή του διεθνούς διαγωνιστικού του Φεστιβάλ) σαν βασική ηθοποιό στην ταινία;

Είναι πολύ απλή απάντηση, επειδή είναι θαυμάσια! Ήθελα μια ουγγαρέζα ηθοποιό αλλά δεν μπορούσα να το καταφέρω. Το χειμώνα είναι αδύνατο να πετύχει κάποιος ελεύθερους ούγγρους ηθοποιούς, δουλεύουν στο θέατρο.

Τί συμβολίζουν στους **Αδελφούς Γουίτμαν** τα ζώα όπως ο βάτραχος, ο σκύλος και η κουκουβάγια;

Δεν συμβολίζουν κάτι ξεχωριστό, η ταινία δεν είναι αλληγορική, δεν είναι ένα ποίημα. Η ταινία είναι μια διασκευή λογοτεχνικού έργου. Τα παιδιά προσπαθούν να βρουν ένα καλό τρόπο ζωής και βλέποντας πως δεν υπάρχουν νόμοι, ψάχνουν. Ίσως είναι καλύτερο να συνεχίσουν το σχολείο στο σπίτι. Η κουκουβάγια συμβολίζει κάτι για τους εαυτούς τους, κάτι σαν τη Γνώση. Η κουκουβάγια είναι όπως θα ήταν ο πατέρας τους αν ζούσε. Αλλά ο πατέρας είναι νεκρός. Σκοτώνουν την κουκουβάγια γιατί θέλουν να τελειώνουν, δεν τους ενδιαφέρει πια η γνώση. Ξέρουν πως είναι πολύ κακό να σου λείπει ο πατέρας σου, είναι πολύ κακό στο σχολείο. Έχουν μια γνώση για την ζωή, αλλά δεν ξέρουν τί να την κάνουν.

Ποια η σχέση μεταξύ σχολείου, μπουρδέλου και σπιτιού;

Σ' όλα τα μέρη μπορείς να βρεις κάτι που να είναι σημαντικό, αλλά πρέπει να ξέρεις να το διαλέξεις. Στο σχολείο και στο σπίτι τ'αδελφία δεν παίρνουν καθόλου γεύση από την αγάπη. Η μητέρα τους δεν μπορεί να κάνει κατανοητή την αγάπη της. Στο σχολείο η αγάπη απουσιάζει. Και τελικά βρίσκουν το δρόμο τους στο μπουρδέλο.

Πώς πετύχατε την καφέ απόχρωση στους **Αδελφούς Γουίτμαν**; Τι σας έκανε να την διαλέξετε;

Τα γυρίσματα έγιναν σε στούντιο τόσο για το σπίτι των παιδιών όσο και της πόρνης. Είχαμε πολύ σκληρή δουλειά με τον σκηνογράφο, τον σχεδιαστή κουστουμιών, τον φωτογράφο, ψάξαμε το χρώμα του φιλμ και διαλέξαμε το καφέ, επειδή παλιότερα είχαμε κάνει μια ασπρόμαυρη ταινία. Θέλαμε να ξανακάνουμε μια ασπρόμαυρη αλλά με χρώμα. Για μας ήταν ένα παιχνίδι να βρούμε ένα δρόμο και να βάσουμε τα πράγματα μαζί. Να σκεφτούμε για την δραματουργική δυνατότητα των χρωμάτων, του κόκκινου ιδίως. Βλέπεις ένα κόκκινο φουλάρι στο λαιμό της πόρνης, ενώ στο τέλος πετάγεται το αίμα από το σώμα της μητέρας.

Πώς έχει αντιδράσει μέχρι τώρα το κοινό στην ταινία σας; Σε ποιές χώρες της ευρώπης την έχετε πουλήσει;

Πριν μια βδομάδα ήμουν στην Οζάκα, λίγο νωρίτερα ήμουν στο Λος Άντζελες, οι αντιδράσεις του κοινού ήταν θετικές. Ο κόσμος μερικές φορές σοκάρεται γιατί δεν περιμένει να συμβεί κάτι στην μητέρα. Οι **Αδελφοί Γουίτμαν** παίζονται 8 βδομάδες στη Βουδαπέστη και ο κόσμος πηγαίνει ασταμάτητα. Η ταινία έχει πουληθεί στην Σουηδία, στο Βέλγιο, στη Γαλλία, στη Γερμανία και στην Ολλανδία, στην Πολωνία και υπάρχουν διαπραγματεύσεις μ' έναν πολύ καλό διανομέα στην Αμερική.

Πώς σας φαίνεται το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης;

Υπάρχει ιδιαίτερη ατμόσφαιρα στο Φεστιβάλ. Συμπαθώ πολύ τον Δημήτρη Εϊνίδη, και μου αρέσει το πρόγραμμα των **Νέων Οριζόντων**, είναι πολύ καλό. Σχεδόν το μισό το έχω δει σε άλλα Φεστιβάλ και νομίζω πως έχει μια πολύ δυνατή επιλογή ταινιών.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΒΑΚΟΥΡΑ	ΕΓΝΑΤΙΑ	ΠΑΛΛΑΣ	ΝΑΥΑΡΙΝΟ
15:00 Tribute Chabrol ΕΠΙΘΕΛΙΑΣΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ LES BONNES FEMMES 105' Claude Chabrol France / 1959-60 O.V. French	17:00 National Competition ΤΟ ΑΘΩΟ ΣΩΜΑ TO ATHOS SOMA 90' Nikos Kornilios Greece / 1997 O.V. Greek	16:30 Tribute Oliveira Η ΚΟΙΤΑΔΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ VALE ABRAO 187' Manuel de Oliveira Portugal / 1993 O.V. Portuguese	17:00 Balkan Survey ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΕΜΙΛΙΑ PRIATELITE NA EMILIA 87' Ljudmil Todorov Bulgaria / 1996 O.V. Bulgarian • English subtitles		13:00 N.H. 3x3 Gattif ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ LES PRINCES 115' Tony Gattif France / 1983 O.V. French • English subtitles	
17:00 International Competition ΚΕΙΜΕΡΙΑ ΝΑΡΚΗ WINTERSCHLÄFER 123' Tom Tykwer Germany / 1997 O.V. German • English subtitles	19:00 International Competition ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ MÜDE WEGGEFÄHRTEN 70' Zoran Solomon Germany / 1996 O.V. Serbo-Croatian/German English subtitles	20:00 Tribute Papas ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ A CIASCUNO IL SUO 92' Elio Petri Italy / 1967 O.V. Italian	18:45 Special Screenings Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ LE SEPTIEME CIEL 91' Benoit Jacquot France / 1997 O.V. French		15:00 N.H. American Independents Η ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΛΟΓΟΥ THE YEAR OF THE HORSE 107' Jimi Jamusch USA / 1997 O.V. English	
19:30 National Competition ΣΙΝΑΣΟΣ - ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ SINASSOS - TOPOGRAFIA TIS MNIMHS 62' Timon Koulmasto - Iro Sifaki Greece / 1997 O.V. Greek	20:30 National Competition ΚΑΛΗ ΑΝΤΑΜΩΣΗ MIRUPASFIM, KALI ANTAMOSI 125' Christos Voupouras - Yorgos Koras Greece / 1997 O.V. Greek	22:00 Balkan Survey (O. Kavur) ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΔΕΙΚΤΗ ΤΟΥ ΡΟΛΟΓΙΟΥ AKREBIN YOLCULUGU 119' Omer Kavur Turkey / 1997 O.V. Turkish • English subtitles	20:30 Balkan Survey (War) ΙΔΟΥ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ECCE HOMO (EVO COVJEKA) 28' Vesna Ljubic Bosnia / 1995 O.V. Bosnian • English subtitles		17:00 N.H. Main Programme ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ BITMAN WHITMAN FIUK 93' Janos Szasz Hungary / 1997 O.V. Hungarian • English subtitles	
21:00 International Competition ΕΝΑΣ ΑΔΕΡΦΟΣ UN FRERE 90' Sylvie Verheyde France / 1997 O.V. French • English subtitles	23:00 International Competition ΠΑΡΕΑ ΜΕ ΑΝΔΡΕΣ IN THE COMPANY OF MEN 93' Neil LaBute USA / 1996 O.V. English	22:45 Tribute Ripstein ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ PRINCIPIO Y FIN 188' Arturo Ripstein Mexico / 1993 O.V. Spanish • English subtitles	20:30 Balkan Survey (War) ΙΔΟΥ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ECCE HOMO (EVO COVJEKA) 28' Vesna Ljubic Bosnia / 1995 O.V. Bosnian • English subtitles		19:00 N.H. New French Cinema Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ LA VIE DE JESUS 96' Bruno Dumont France / 1997 O.V. French • English subtitles	
23:00 National Competition ΒΑΣΙΛΙΚΗ VASSILIKI 135' Vangelis Sordaris Greece / 1997 O.V. Greek					21:00 N.H. Main Programme Ο ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ MOSAFER -E JONUBI 90' Parviz Shahbazi Iran / 1996 O.V. Persian • English subtitles	
					23:00 N.H. American Independents ΧΟΡΙΣ ΔΟΥΛΕΙΑ WORK 93' Rahel Reichman USA / 1997 O.V. English	

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Αύξηση θεατών

Στο 28% έφτασε η αύξηση στον αριθμό των θεατών των ταινιών του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, σε σχέση με την περσινή χρονιά, τις επτά πρώτες ημέρες της διοργάνωσης.

Από την περασμένη Παρασκευή μέχρι και την Πέμπτη, 37.224 άτομα εισήλθαν στις επτά κινηματογραφικές αίθουσες, όπου προβάλλονται ταινίες του Φεστιβάλ, έναντι 29.173 το αντίστοιχο διάστημα της περσινής διοργάνωσης.

Ματιές

Ιδού ο άνθρωπος

της Vesna Ljubic (Βοσνία, 1995)

Μία προσωπική κατάθεση για την πολιορκία του Σαράγιεβο, είναι αυτή η μικρού μήκους ταινία από την Βοσνία. Μία ταινία-μαρτυρία για τον θάνατο, μία ταινία-μαρτυρία για τον πόλεμο. Θρησκευτική (και όχι μόνο) μουσική, κηδείες, νεκροταφεία, κατεστραμμένα σπίτια, ένα λεωφορείο που καίγεται, τα πτώματα που φτάνουν στο νεκροτομείο: οι εικόνες του ντοκυμαντέρ έχουν την πικρή γεύση της απώλειας. Είναι ο Θάνατος που διαχέεται στην πόλη, είναι ο Θάνατος που διαφεντεύει την πόλη... Το αποκορύφωμα όλων των εικόνων σ' αυτό το παράξενο ντοκυμαντέρ είναι το τελευταίο πλάνο: ένας τάφος και το όνομα που γράφει πάνω Ντάνικα Λιούμπιτς. Είναι η αδελφή της σκηνοθέτιδας, Βέσνα Λιούμπιτς (Vesna Ljubic);

Δ.Μ.

Οι φίλοι της Εμίλια

του Ludmil Todorov (Βουλγαρία, 1996)

Σπονδυλωτή ταινία, που αποτελείται από επτά μικρές ιστορίες, είναι η ταινία του Λούντμιλ Τοντόροφ (Ludmil Todorov). Ως το κινηματογραφικό ανάλογο μιας νουβέλας -μιας ιστορίας μικρής και σύντομης με την οποία ο δημιουργός μπορεί να εκφράσει με σαφήνεια και καθαρότητα την οπτική του πάνω στην πραγματικότητα της χώρας του-, αντιμετωπίζει ο σκηνοθέτης την ταινία.

Μικρές αυτόνομες ιστορίες, που κάθε μια ασχολείται με μία παράξενη παράδοση και αντισυμβατική ανδρώπινη συμπεριφορά, αποτελούν την πρώτη ύλη. Συμπεριφορές που δημιουργούν έκπληξη και απορία.

Όπως όταν είσαι ερωτευμένος και δεν θέλεις να δεις το αντικείμενο του έρωτά σου...

Ή όταν μπορείς να λες ψέματα και να έχεις ταυτόχρονα δάκρυα στα μάτια...

Όπως όταν κάποιος είναι εξαιρετικά γενναιοδωρος, μόνο και μόνο για να μπορεί να κλέβει...

Ή όταν η απελπισία είναι το ίδιο δυνατή με την αγάπη... Όλες αυτές οι μικρές ιστορίες που ο σκηνοθέτης αφηγείται, κινούνται στον ίδιο χώρο: Είναι οι διαφορετικές εκδοχές της ανδρώπινης ψυχής. Είναι το απρόβλεπτο της ανδρώπινης ύπαρξης. Είναι η ίδια η ζωή της σημερινής Βουλγαρίας που κρύβεται πίσω από τις εικόνες της ταινίας.

Με αυτές τις μικρές ιστορίες ο σκηνοθέτης χωρίς να αναφέρεται άμεσα στην πολιτική και κοινωνική κατάσταση της χώρας του, σχεδιάζει το πνευματικό πορτραίτο της Βουλγαρίας σήμερα...

Δ.Μ.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Χειμερία νάρκη (Wintersleepers)

του Τομ Τάικερ (Γερμανία, 1997)

Σε ένα ορεινό χωριό των Βαυαρικών Άλπεων, η μοίρα κεντάει σταυροβελονιά τις ζωές πέντε ανθρώπων και ένα μυστηριώδες ατύχημα γίνεται αφορμή για ένα παθιασμένο ταξίδι στα άγνωστα τοπία της ανθρωπίνης ψυχής, στα έννοχα μυστικά και στην αγάπη ως διαρκή αγώνα για την

κατάκτηση της ελευθερίας.

Ο Τεό, ένας αγρότης στα όρια της χρεωκοπίας πηγαίνει ένα από τα άλογα της φάρμας του στον κτηνίατρο. Αυτό που δεν γνωρίζει είναι ότι μαζί του ταξιδεύει και η κόρη του. Κρυμμένη πίσω στο τρέιλερ. Ο δρόμος, πίστα παγοδρομίου από το χιόνι. Μια Άλφα Ρομέο που οδηγεί ο μεθυσμένος Ρενέ, μηχανικός προβολής στο τοπικό σινεμά τρέχει φρενιασμένα στο ίδιο δρόμο. Η σύγκρουση είναι αναπόφευκτη. Βαριά τραυματισμένη από το τρέιλερ ανασύρεται η κόρη του Τεό. Σχεδόν σε κωματώδη κατάσταση, η μικρή δεν έχει ελπίδες να ζήσει. Η Άλφα Ρομέο είναι κλεμμένη από τον Μάρκο που έχει μπερδεμένες ερωτικές σχέσεις με τη Λώρα και ζει με τη Ρεβέκα σε μια απομονωμένη βί-

λα

στο βουνό. Η Ρεβέκα είναι η νοσοκόμα που φροντίζει την κόρη του Τεό και τα βράδια παίζει σε μια θεατρική παράσταση σε κάποιο τοπικό μπαρ. Εκεί θα γνωρίσει τον Ρενέ. Καθώς η Λώρα και ο Μάρκο προσπαθούν να κατανοήσουν τη σχέση τους, η Ρεβέκα και ο Ρενέ προσπαθούν να φτιάξουν μία. Στην περίπτωση τους το πρόβλημα είναι ο Ρενέ. Τύπος βγαλμένος κατευθείαν από το φιλμ νουάρ υποφέρει από διαρκή μιλκ άουτ μνήμης. Για να μην ξεχνάει πράγματα που ζει φωτογραφίζει καθημερινά ότι του συμβαίνει. Το τραγικό τροχαίο δεν υπάρχει όμως πουθενά στο άλμπουμ του.

Ένα μυστικιστικό ταξίδι μέσα από τοπία και συναισθήματα, το *Wintersleepers* είναι ένα φιλμ που επανεφευρίσκει το μελόδραμα και αναμειγνύει θαυμάσια είδη όπως το αστυνομικό δράμα και το ρομαντικό θρίλερ στηριζόμενο σε ένα δαιδαλώδες σενάριο από το βιβλίο της Anne-Françoise Pyszora "Expense of Spirit". Σινεμά εξαιρετικά στυλιζαρισμένων πλάνων, αφαιρετικής φωτογράφισης του σκανού και ανώνυμου τοπίου και της αισθητικής του γιγαντισμού που προσφέρει το σινεμασκόπ από ένα σκηνοθέτη που χαρακτηρίστηκε ως "Κρόνενμπεργκ της Γερμανίας". Ο ίδιος αναφέρει στις επιρροές του σκηνοθέτες όπως τον Φελίνι, τον Τσιμίνι, τον Μπουνιουέλ και τον Κασαβέτις. Μετά όμως το *Δαμάζοντας τα κύματα* του Λαρς Φον Τρίερ, ο Δανός σκηνοθέτης έγινε το απόλυτο μοντέλο του.

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Σινασός, τοπογραφία της Μνήμης

των Κίμωνα Κουλμάση και Ηρώς Σιαφλάκη

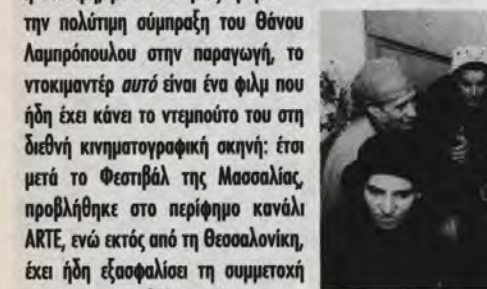
Ο Τίμων Κουλμάσης γεννήθηκε στη Γερμανία και ζει στο Παρίσι, όπου εργάζεται ως σκηνοθέτης και σεναριογράφος. Η Ηρώ Σιαφλάκη γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, σπούδασε στη Γαλλία όπου και ζει συνεχίζοντας τις μεταπτυχιακές σπουδές της στον κινηματογράφο και την Αισθητική της Τέχνης. Με ένα ντοκυμαντέρ και δύο μεγάλου μήκους ο πρώτος και μια μικρού μήκους στο ενεργητικό της

δραματικά τη μετοίκηση, τον εθνικισμό και τη μισαλλοδοξία. Το 1923 μετά το τέλος του πολέμου, στο όνομα της ιδέας του έθνους και με τη συναίνεση των Μεγάλων Δυνάμεων, αποφασίστηκε η πρώτη οργανωμένη μεταξύ δύο κρατών εθνική εκκαθάριση του 20ου αιώνα. Ενάμιση εκατομμύριο Έλληνες εγκαταλείπουν την Τουρκία, κάτω από απάνθρωπες συνθήκες. Μέσω ενός χωριού της Καππαδοκίας, της Σινασού, των Τούρκων κατοίκων της σήμερα και των μαρτυριών των τελευταίων Ελλήνων που έληξαν την

τραγωδία, η ταινία ανασυνκροτεί τη μνήμη της καθημερινής ζωής των δύο λαών, που παρά τις διαφορές τους, έζησαν για αιώνες μαζί στη Μικρά Ασία, μέχρι το βίαιο διαχωρισμό τους. Η ταινία εμμένει στον τρόπο με τον οποίο η προπαγάνδα αντέστρεψε τη μνήμη των δύο λαών... Δεν είναι εύκολο να κινηματογραφηθεί η μνήμη των λαών, όταν μάλιστα αυτοί ζουν σε κατάσταση μόνιμης απειλής ενός νέου πολέμου. Αυτήν την αλλοίωση στη συλλογική συνείδηση

Β.Π.

κατά τη μετάδοσή της από γενιά σε γενιά είναι που θελήσαμε να καταγράψουμε με την κάμερά μας, υποστηρίζουν οι συντελεστές της.

Ειρήνη Παπά... Αναμνήσεις, σχέδια

Τι θυμάστε από την μεγάλη πορεία σας στον κινηματογράφο και στο θέατρο;

Ο δρόμος που έχετε διαλέξει, σε έχει διαλέξει κι αυτός και η ηθοποιία είναι μια δουλειά που επέλεξα. Όταν υπάρχουν πράγματα που επιλέγεις και σου αρέσουν, εκεί υπάρχει μια δικαίωση. Μπορώ να θυμηθώ την Ηλέκτρα, κι ό,τι κάναμε με τον Μιχάλη Κακογιάννη, που το θέλαμε μαζί τόσο πολύ. Οι τραγωδίες είναι πάντα τόσο επίκαιρες. Χάρηκα όταν είδα την απήχηση που είχε έξω, με τα σαράντα βραβεία που μας δόθηκαν, ε αυτά σε δικαιώνουν! Το ίδιο και με τις θεατρικές αποδόσεις στην Αμερική, τότε ήταν και το Βιετνάμ, ο κόσμος είχε νωπές μνήμες... τα παιδιά τους εκεί κάτω, νεκροί, αίματα... Η συγκίνηση ήταν απερίγραπτη. Εγώ απλώς αντιπροσώπευα τον Ευριπίδη εκείνη τη στιγμή. Τότε ξέρεις ότι πας σωστά. Δεν θυμάμαι καριερίστικα πράγματα και παρόμοια.

Και οι δουλειές στην τηλεόραση;

Αν η δουλειά μας είναι η επικοινωνία, αυτή την στιγμή το εργαλείο της επικοινωνίας είναι η τηλεόραση, έτσι δέχομαι και την τηλεόραση.

Πώς νιώθετε που έχει ταυτισθεί στο εξωτερικό η ομορφιά του προσώπου σας με την Ελλάδα;

Αυτό δεν είναι απαραίτητα θετικό. Όπως λένε, αν δεν έχεις νερό να γεμίσεις το ποτάμι, το ποτάμι μένει άδειο. Έτσι και το πρόσωπό σου μπορεί να είναι εναντίον σου. Εμένα δε με βοήθησε πολύ. Γιατί πως να πειστεί ένας παραγωγός, ότι κάνοντας καλά ένα είδος, μπορείς να κάνεις και το άλλο. Μου λέγανε συχνά, "τι ωραία που είσαι Ειρήνη!". "Δηλαδή δεν έχω ταλέντο", έλεγα εγώ, "μόνο ω-

ραία είμαι;". Οι άνθρωποι σε χαρακτηρίζουν και τελειώνουν μαζί σου. Προτιμούν να είσαι ένας σπεσιαλίστας και όχι ένας γαλαξίας. Δεν φταίω εγώ, αν με χαρακτηρίζουν ως τραγωδό. Εγώ είμαι Ελληνίδα, και φυσικό είναι να το λέω. Ότι κάνω, θέλω να περνάει από το κύτταρο μου, τα ένστικτά μου και από την ελληνικότητά μου. Έτσι αποφασίσαμε ότι είμαι Ελληνίδα ηθοποιός και έχω ωραίο πρόσωπο, που αντιπροσωπεύει την Ελλάδα. Αλλά φαντάζομαι ότι η ψυχή του ανθρώπου δεν έχει τόπο και χρόνο, όλοι στη γη είμαστε ίδιοι.

Τι πιστεύετε για το χάρισμα του ταλέντου;

Δεν πιστεύω ότι το ταλέντο είναι κάτι που το έχεις έτοιμο. Έχω δει ανθρώπους που δεν είχαν ομορφιά, ήταν όμως λαμπεροί. Πιστεύω πως αυτό που λάμπει είναι η σκέψη τους, οι αποφάσεις τους. Δεν γεννιέσαι με ένα ταλέντο, και πάει τέλειωσες. Και η Μαρία Κάλλας, ξέρετε πόσο δούλεψε. Νομίζω πρέπει να καλλιεργήσεις αυτό που λένε ταλέντο.

Θα δεχόσασταν να δουλέψετε σήμερα με έναν νέο σκηνοθέτη;

Μα φυσικά! Κάνω τώρα μια ταινία με ένα νέο σκηνοθέτη, τον Γιάννη Ιωάννου, γιατί μου άρεσε το σενάριο, το βρήκα σημαντικό για μένα, και δέχτηκα.

Τι θα λέγατε για τα μελλοντικά σας σχέδια;
Έχω τρία-τέσσερα όνειρα, που θέλω να πραγματοποιήσω. Η πραγματικότητα είναι αυτή που τα γεννάει. Σκέφτομαι πως σήμερα, τα κείμενα της αρχαίας δραματογραφίας μας και με τα τεχνικά μέσα που υπάρχουν πια, όπως κάνουν και οι Άγγλοι με το Σαίξπηρ, θα μπορούσαμε κι εμείς να τα γυρίσουμε σε ταινίες και σε βίντεο, ώστε να γίνουν γνωστά όλα αυτά ανά τον κόσμο. Να γίνουν ταινίες με τους

τα Βαλκάνια

Ταξίδι στο δείκτη του ρολογιού

του Omer Kavur (Τουρκία, 1997)

Ένας επισκευαστής ρολογιών, ο Κερέμ, δέχεται μια επαγγελματική πρόταση από το μυστηριώδη ιδιοκτήτη ενός πύργου ρολογιού. Όταν ο ήρωας φτάνει στη επαρχιακή πόλη γνωρίζει με έκπληξη την σύζυγο του ιδιοκτήτη, μια γοητευτική και αινιγματική γυναίκα, την Έσρα. Καθώς ο Κερέμ δεν αργεί να υποκύψει στην σαγήνη της, αντιμετω-

πίζει τον κίνδυνο της ανακάλυψης του παράνομου έρωτα τους, από τον σύζυγο της Έσρα. Όμως ο Κερέμ δεν αργεί να μπει σ' ένα λαβύρινθο μυστηρίου, όταν ξαφνικά γίνεται ακούσιος μάρτυρας ενός παράξενου εγκλήματος. Ο κόσμος στον οποίο εισέρχεται ο ήρωας είναι ένα σύμπαν όπου το παρελθόν και το μέλλον συγχωνεύονται και γίνονται ένα, και όπου η έννοια του Χρόνου έχει πάψει να υφίσταται. Παρ' όλες τις δυσκολίες και τα εμπόδια ο ήρωας είναι αποφασισμένος να βγει από τον λαβύρινθο, αποκαλύπτοντας την αλήθεια...

Η ταινία του Τούρκου Ομερ Καβούρ (Omer Kavur) -βραβευμένη στο Φεστιβάλ της Κωνσταντινούπολης και με συμμετοχή στο πρόγραμμα Un Certain Regard του Φεστιβάλ των Καννών- αποτελεί δείγμα ενός κινηματογράφου, με υψηλές καλλιτεχνικές αξιώσεις και ανάλογους στόχους. Ένας κινηματογράφος, που αρνιέται την ευκολία του εξωτικού -τον οποίο απλόχερα προσφέρει η χώρα προέλευσης, η Τουρκία- ή το λαϊκισμό του εμπορικού κινηματογράφου, και επιμένει να κοιτάζει μ' ένα προσωπικό βλέμμα τα πράγματα. Οι εικόνες της ταινίας φιλόδοξες και μυστηριώδεις, γεμάτες συμβολισμούς, μεταφορές και αλληγορίες, αναμετριοούνται με έννοιες και νοήματα όπως ο Θάνατος, η Μνήμη, η Απώλεια, ο Χρόνος...

Δ.Μ.

Γιουγκοφίλμ

του Goran Rebic (Αυστρία, 1997)

Μία οικογένεια γιουγκοσλάβων μεταναστών στην Βιέννη, το 1991. Οι απόκοχοι του πολέμου δεν φαίνεται να διαταράσσουν την ηρεμία και την γαλήνη της. Η απόφασή τους να στείλουν το μεγαλύτερο γιο της οικογένειας -τον Σάσα- για να φέρει τη γιαγιά που βρίσκεται ακόμα στην Γιουγκοσλαβία θα φέρει την αναστάτωση. Ο Σάσα αναγκάζεται να καταταγεί στον στρατό και μεταφέρεται στην πρώτη γραμμή του πολέμου. Όταν θα επιστρέψει από τον πόλεμο μαζί με τη Βόσνια φίλη του, τη Σούζα, τα πράγματα δεν είναι πια ίδια. Ο πόλεμος έχει αλλάξει τον Σάσα. Οι φήμες που κυκλοφορούν στην κοινότητα των Γιουγκοσλάβων, ότι συμμετείχε στις αγριότητες και στα εγκλήματα του πολέμου, δηλητηριάζουν την κάποτε ειδυλλιακή οικογενειακή ατμόσφαιρα. Καθώς αυτές οι φήμες μοιάζουν να αφήνουν αδιάφορο τον πατέρα της οικογένειας, είναι η ίδια η αμφιλεγόμενη συμπεριφορά του Σάσα που γεμίζει με αμφιβολίες τα μέλη της οικογένειας...

Παρακολουθώντας -μέσα από τα μάτια του μικρού Μίλαν- την διολίσθηση της οικογένειας από τη ηρεμία και την γαλήνη στην ένταση και στον παραλογισμό του πολέμου, ο Ρέλιτς (Relic) αδιαφορεί για τις πολιτικές πλευρές που η ιστορία διαθέτει. Αντίθετα επιμένει να κοιτάζει τις ανθρώπινες πλευρές μιας οικογενειακής ιστορίας: Ο Σάσα αντιμετωπίζεται ως ένα ακόμα θύμα του παράλογου πολέμου. Όμως είναι η πικρή γεύση που αφήνει η εθνικιστική παράνοια, είναι τα δηλητήρια του εθνικισμού που απειλούν την οικογενειακή ενότητα, που κάνουν αυτήν την οικογένεια -που ο πόλεμος δεν αγγίζει πια- ένα ακόμα τραγικό θύμα του εμφυλίου...

Δ.Μ.

και όνειρα

καλύτερους ηθοποιούς για την κουλτούρα μας, για τη μυθολογία μας, και να υπάρχουν παντού. Και είναι πολλοί ηθοποιοί σ' όλον τον κόσμο, που δίνουν με συμμετάσχουν σε κάτι τέτοιο. Και το άλλο μεγάλο κεφάλαιο, που έχει παραμεριστεί, είναι το Βυζάντιο, που έφραζε κάποτε την πύλη των βαρβάρων. Το ξεχνάμε όμως. Ένα άλλο σχέδιο είναι το εργαστήρι που προσπαθώ να κάνω, ένα φυτώριο απ' όπου να βγαίνουν νέοι ηθοποιοί. Να παίζουμε αρχαία τραγωδία, όπως εμείς την φανταζόμαστε και όχι όπως μας το επέβαλαν από έξω. Εγώ ξέρω ότι ακόμη παίζουμε σύμφωνα με τη σχολή Ράινχαρτ, ό,τι φέρανε ο Ροντίνης και ο Κατσέλης από την Γερμανία.

Πώς φαντάζεστε αυτήν την αλλαγή της θεατρικής ματιάς; Πιστεύω ότι έχουμε καπελωθεί από έξω. Χρησιμοποιούμε πάντοτε τη φράση "Ευρωπαϊκού επιπέδου" και το έχω ξαναπεί, δάδελο να είναι ελληνικού επιπέδου και ελληνική να είναι η ποιότητα. Απαιτείται ο κατάλληλος χώρος, ένα θέατρο για να πειραματίζονται οι νέοι άνθρωποι, για να βρουν το δικό τους τρόπο ερμηνείας. Όπως τα εργαστήρια που θέλω να κάνω. Εκεί, δε θα έρχονται για το δίπλωμα, αλλά για να μάθουν κι εγώ δε θα ήθελα να διδάσκω, γιατί ξέρω από δασκάλους. Θέλουν να βγάλουν πανομοιότυπα και αντιτύπα. Θέλω ο άλλος να κάνει μόνος του το προκρούστιο κρεβάτι του, μόνος του να ψηθεί. Εγώ δεν θα διδάξω ποτέ. Δεν θέλω ποτέ να μιλούν ή να κινούνται όπως εγώ. Εγώ μόνο κάποια κλειδιά θα μπορούσα να δώσω στους νέους για να ψάξουν τον εαυτό τους, όχι να τους διδάξω. Και οι ίδιοι, ανεβάζοντας παραστάσεις μόνοι τους, να δοκιμάζονται σε όλες τις ειδικότητες, του σκηνοθέτη, του ενδυματολόγου, του σκηνογράφου... να μαθαίνουν και να γνωρίζουν τον εαυτό τους.

Γυρίσατε δυο ταινίες με τον Μανόλη Ντε Ολιβείρα. Τι έχετε να πείτε για τη συνεργασία σας μαζί του; Ο Ολιβείρα είναι καταρχάς ένα άτομο συμπαγές, βράχος, αλλά και τρυφερός μαζί. Είναι ένας έφηβος. Δεν κάθεται ποτέ, κεφάλτος. Μου αρέσει η σκέψη του. Όταν με φώναξε, μου είπε "έχω αυτό για σένα. Είναι η μάνα του ποταμού, ο φύλακας του κόσμου". Και, καθώς η αρχαιότερη γνώση είναι η ελληνική, έτσι διαβάζω στην ταινία και κάτι στα ελληνικά, από την "Θεογονία" του Ησίοδου. Θεωρώ σημαντική τη συνεργασία μου μαζί του. Όποτε με φωνάξει θα ξαναπάω δίπλα του. Είναι υπέροχος!

Επιμέλεια: Παντελής Καρακάσης

“Δε σημαίνει τίποτε η μεγάλη καριέρα, αυτό που μετράει είναι να κάνεις ό,τι θέλεις και να το κάνεις καλά”

ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥΣ

Ο Omer Kavur μιλά για την ταινία

Ταξίδι στο δείκτη του ρολογιού

"Εμπνεύστηκε από έναν πολύ ιδιαίτερο πύργο-ρολόι που είχα εντοπίσει ενώ έψαχνα τόπους για γυρίσμα σε μία προηγούμενη ταινία μου. Βρισκόταν μόνο του στην κορυφή ενός βράχου όπως μια παγόδα και σκέφτηκα: "Πρέπει να έχει μία ιστορία" Φαντάστηκα μία γυναίκα μέσα στον πύργο και σκέφτηκα τι θα συνέβαινε αν ένας επισκευαστής ρολογιών ερχόταν να το επιδιορθώσει.

Η γυναίκα είναι η Πηνελόπη, η οποία πλέκει, περιμένοντας την επιστροφή του άνδρα της. Σε κάποιους άλλους καιρούς ίσως ήταν απλώς εραστές και αυτός την εγκατέλειψε για να γίνει αλήτης. Επιστρέφει πάλι πίσω, όπως ο Οδυσσεύς, ίσως στο υποσυνείδητό της.

Δεν ήθελα να τηρήσω μια συμβατική λογική στην ταινία. Η ιστορία έχει επωθεί χιλιάδες φορές -αυτός που κυνηγά κάτι και γίνεται ξαφνικά θήραμα κυνηγού- αλλά ήθελα να πω την ιστορία μ' ένα διαφορετικό τρόπο μέσα από την Ανατολίτικη αντίληψη του χρόνου και του μυστικισμού. Αυτό ήταν μια πρόκληση."

Ο Goran Rebic μιλά για την ταινία Γιουγκοφίλμ

"Αν και ένιωθα μια μεγάλη εσωτερική ανάγκη για να το κάνω, διαπίστωσα ότι ήταν αδύνατο να γυρίσω ένα ντοκυμαντέρ σχετικά με τα καταστροφικά γεγονότα στην πατρίδα μου. Δεν ήμουν αρκετά αποστασιοποιημένος από το θέμα για να εκφράσω αυτό που ένιωθα: την απώλεια μιας κατάστασης που είχε διαμορφώσει την παιδική μου ηλικία και την ενηλικίωσή μου...

Γυρίζοντας την ταινία Γιουγκοφίλμ είχα την ευκαιρία να παρουσιάσω μια πραγματικότητα, την οποία δε θα ήταν αναγκαίο να κυνηγάω αργότερα -μένοντας πάντα πίσω- στην προσπάθεια να δείξω πως ο πόλεμος ακρωτηριάζει τους ανθρώπους. Κατόρθωσα να κερδίσω τη συμμετοχή ανθρώπων που είχαν επηρεαστεί από τον πόλεμο και οι οποίοι με εμπιστεύτηκαν και ήταν πρόθυμοι να συν-δημιουργήσουν ένα είδος "Γιουγκοσλαβικής Κοινότητας" για τις ανάγκες της ταινίας. Οραματίστηκα τους Βόσνιους, τους Σέρβους, τους Σλοβένους και τους Κροάτες να διαμορφώνουν τις δικές τους πραγματικότητες"

Ο Andej Kosak μιλά για την ταινία Ο Παρίσαςτος

"Αυτή η ταινία περιγράφει το περιβάλλον της νιότης μου. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο κατέρρευσε η Γιουγκοσλαβία: ο Εθνικισμός από την μία μεριά και το Κόμμα, από την άλλη, συντρίβουν τον περιωριστικό ήρωα της ταινίας μου. Ο Παρίσαςτος είναι μια αυθεντική ιστορία ειπωμένη με παθος, η ιστορία της γενιάς μου...

Αυτή η ταινία ήταν μια πρόβλεψη του τέλους της Γιουγκοσλαβίας. Για ποιο λόγο θα έπρεπε να παρουσιάσουμε μια ψεύτικη εικόνα της μοίρας της που στην πραγματικότητα ήταν φρικτή; Εκεί έξω υπάρχουν μισό εκατομμύριο πτώματα που ζητούν συγχώρεση. Η ταινία δείχνει ξεκάθαρα τη ημερομηνία που χάλασε η τελευταία βαλβίδα και έσπασε ο συνεκτικός ιστός που κρατούσε ενωμένη την χώρα. Το ευτυχισμένο τέλος δεν ταιριάζει στην Γιουγκοσλαβία, μια που δεν υπήρχε στην πραγματικότητα...

Πάντα η ίδια κατάσταση. Αγόρι συναντά κορίτσι και την ερωτεύεται, ο Ρωμαιοί και Ιουλιέτα τον καιρό του θανάτου του Τίτο, το τέλος μιας εποχής και η αρχή ενός αβέβαιου μέλλοντος. Σε μία τέτοια κατάσταση ο έρωτας είναι σίγουρα καταδικασμένος."

Ο Zeki Demirkubuz μιλά για την ταινία Η Αβωότητα

"Η Τουρκία έχει γίνει μια χώρα όπου έχουν αρχίσει να αμφισβητούνται σε γενικές γραμμές όλες οι αξίες εξαιτίας της κοινωνικής αναταραχής, της οικονομικής κρίσης, του πολέμου και της πολιτικής αστάθειας των τελευταίων δεκαετιών. Οι ανθρώπινες αξίες έδωσαν την θέση τους σε επιπόλαια και εφήμερα θέματα, ενώ η αγάπη, ο αλtruισμός, η συμπόνια, η εντιμότητα και η καλοσύνη έχουν απαγορευτεί από τους νόμους της νέας πραγματικότητας. Η συνείδηση αυτής της αλλαγής πάνω στο άτομο είναι η δημιουργία μιας κατάστασης δίχως διέξοδο ή λύση.

Τα άτομα που δεν μπορούν να προσαρμοστούν σ' αυτήν την νέα ζωή και είναι προσκολλημένα στην δική τους, περικαρκαώνονται ηθικά σ' αυτήν την συγκεκριμένη κατάσταση και μέρα με την μέρα στριμώχνονται στη γωνία και καταστρέφονται.

Η ταινία μου με τίτλο Η Αβωότητα, έχει ως θέμα της αυτήν ακριβώς την κατάσταση χωρίς διέξοδο και αφηγείται την ιστορία των χαρακτήρων, οι οποίοι βρίσκονται υπό πίεση και ωθούνται στην καταστροφή. Αυτοί οι άνθρωποι υπερασπίζονται την ηθική τους, τα πιστεύω τους και τις ανθρωπιστικές αξίες κόντρα στο κυρίαρχο ρεύμα και θυσιάζουν τους εαυτούς τους"

Ο Bozo Sragic μιλά για την ταινία Ο Μικρός Φέλιξ

"Για μένα η έναρξη του τρίτου βαλκανικού πολέμου τον Ιούνιο του 1991 θεωρείται ως το πιο σημαντικό και μοιραίο γεγονός στην Ευρώπη από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ως Σλοβένος καλλιτέχνης είχα το καθήκον να εκφράσω τις σκέψεις μου με τον δικό μου τρόπο. Με αυτήν την ταινία δε διερεύνησα τις ιστορικές, στρατηγικές ή ιδεολογικές αιτίες του πολέμου, αλλά ήθελα να μιλήσω για την μοίρα των απλών ανθρώπων που χτυπήθηκαν από τον πόλεμο με τον πιο βαναυσο τρόπο, ένα πόλεμο που τους έκανε να φοβούνται για τις ζωές τους"

Δ.Μ.

The nation of cinema. The observation that one common element of *Hamenes nikhtes* (Nights Gambled Away) and *Mude Weggefahren* (Tired Companions), entries in the International Competition, is the fact both are German productions by directors of Balkan countries, prompted an exchange between the two directors that highlighted Greek introversion.

The exchange opened when Angeliki Antoniou rushed to correct the moderator, proclaiming that her film "is not German; it 'speaks' German but is not German in spirit" and that she had sought German financing for purely practical reasons.

Zoran Solomun noted in response that he "cannot as easily as my colleague say my film is not 'German' because I have lived in the culture for seven years and have been influenced by it." His comment prompted Antoniou's rejoinder that she was "amazed a Croat felt German after just seven years" whereas she did not despite having lived in that country for thirteen years.

Solomun's reply was simple and solomonic in its sagacity: "I don't have any national identity - something not difficult to understand about someone coming from the former Yugoslavia. This frees you to decide what identity you have. I have several identities: none are national."

Home truths. Solomun's *Mude Weggefahren* follows refugees of several national and ethnic backgrounds fleeing the war in Yugoslavia. Organised in five episodes, each taking place at the Serbian-Hungarian border, the film records in unflinching documentary fashion the prejudice and problems these refugees face without trying to sentimentalise.

As stark and as powerful is *Calling the Ghosts*, the 1996 documentary by Mandy Jacobson and Karmen Jelincic being screened under the Balkan Survey section. The film is about the efforts of two female paralegals in former Yugoslavia to get rape, which they suffered, classed as a war crime.

"Not identifying with a nationality is central to what this film is about. Its two protagonists were violated because of their nationality and because they were women," said Jelincic, who was born in Croatia but raised in the United States. "Defining rape as a crime against humanity highlights the gravity of something usually seen as a by-product of war... But the armies focused on women to drive out as many of the population as possible. Rape, especially when committed in public, is a very easy way to terrorise the population."

Sibling rivalries. Adapted from a short story titled "The Matricide" by turn-of-the-century Hungarian novelist Geza Csath, Janos Szasz's *Witman fiuk* (The Witman Boys) chronicles "the very painful, very sorrowful" quest by two young boys for the emotion (read: love) missing from their lives. The story follows two brothers in their early teens as they gradually turn into psychotic killers and murder their widowed mother whose attentions are being spent on her lover. "I was deeply impressed by the obvious insensitivity and murderous behaviour of these two boys," Szasz said. "Their complete lack of consciousness [about their actions] reminds me of our own social reality." Antoniou's film, *Hamenes nikhtes*, is also about siblings, this time sisters whose actions are motivated respectively by their love and hatred for their recently deceased father.

"Maria starts out to find her sister but uses their reunion as an excuse to also seek herself," said Vicky Vilioti of her character. What she discovers is that her sister has quit her job as a dancer to become a croupier in an illegal casino and that she, Maria, has a passion for gambling.

Last but not least... First screenings of International Competition entries wrap up today with a German and a French film.

Tom Tykwer's *Winterschläfer* (Wintersleepers) is not

FIRST SHOT

Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο

38th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

SATURDAY 29 NOVEMBER 1997 N. 32

Film knows no frontiers

Photos from the New Horizon's Party

so much about hibernation as about what happens to five people in a secluded mountain village when re-awakened by life's circumstances.

Un frere... (A Brother...) is Sylvie Verheyde's first feature-length film and explores friendship, love and desire.

Worlds apart. Audiences and critics are often known to disagree on movies but throughout the festival these two unofficial juries seem in accord on one thing: the entries in the National Competition are far thinner than those in the International Competition.

In the National Competition, neither scriptwriters nor directors (frequently the same person) have been able to successfully translate even clever plot ideas into a good screenplay or a strong film. One reason may be that few have them have yet to develop an individual style, preferring instead to imitate the work of other directors. Which is why more of them should have used the opportunity provided by the festival to exchange experiences with new directors from other countries. Or, at the very least, to hear the distinguished veterans of the trade such as Irene Papas, who had this advice for teachers and students: "When you tell someone how to do something, you curtail his creativity. His truth is in his individual talent."

In other words: forget the bit about imitation being the sincerest form of flattery.

Love in a time of cholera. Vangelis Serdaris's filmography includes twelve features and documentaries - far greater than the average production of other entrants in the National Competition. Nonetheless the plot of *Vassiliki*, a romance that unfolds against the backdrop of the "intolerance and bigotry" of rural, civil war-era Greece sounds a bit hackneyed despite being based "on the true story of Vassiliki II".

Another entry in the National Competition being screened this evening is Nikos Kornilios's *To athos soma*, or the innocent body, whose English title is "The Desert Sky." Based on a screenplay by Kornilios, its plot seems modern remake of an ancient Greek myth in which the residents of a drought-stricken and hence deserted city must prepare themselves for the sacrifice that will save them.

By popular demand? Festival organisers have scheduled an additional screening for four films in the International Competition. Today at 3pm you have another chance to catch Knut Eric Jensen's *Brent av frost*, the Norwegian director's look at the effect of the cold war - and its end - on simple folk in a remote mountain town. Special screenings tomorrow include Croatian-born director Zoran Solomun's *Mude Weggefahren* (Tired Companions) at 11am, Korean director Lee Chang Dong's *Chorok mulgoki* (Green Fish) at 1pm and American director Neil LaBute's *In the Company of Men* at 3pm.

All additional screenings will be at the Alexandros, diagonally across from the White Tower.

What's new is interesting... was the title of a recent art exhibition in Athens. And it certainly holds true for three films being screened this evening under the New Horizons section. Jim Jarmusch's *The Year of the Horse* and Rachel Reichman's *Work* are two selections highlighting American independent directors, while Bruce Dumont's *La vie de Jesus* (The Life of Jesus) is one sampling from the "Spotlight on the new French cinema".

Quote, unquote. Actress Irene Papas on the tendency to identify her with Greece:

"People like to be able to pigeon-hole you. And since I'm Greek, it's natural there would be this identification - especially since everything I do is coloured by my being Greek. But the fact remains that the human soul has no country."

Diane Shugart

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 32 ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΙΤΣΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,
ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΖΩΝΗ) • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΤΥΠΟ ΜΟΥΤΚΟΣ
website: www.magnet.gr/filmfestival • e-mail: filmfestival1@magnet.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

